Serdengeçti

Allaha, Millete, Vatana Koşanların Dergisi

HAKKA TAPAR - HALKI TUTAR

İÇİNDEKİLER

KÜLTÜR EMPERYALİZMİ !.

— Çanakkaleyi geçemiyen kuvvet, başka kanallardan kolayca geçmesini bildi!. Siyasî münasebetlerden evvel gelişen cinsî münasebetler!..

İSTİHRAÇLAR - İstikbalde Neler Olacak ?.

— 1387 yılında büyük bir yıldızlar hadisesi zuhur edecek!. Bu hadise neticesinde Avrupa'lılarda ihtira ve îcat kabiliyeti kalmıyacak, Rusya'nın cenubu şarkisinde bir ateş patlıyacak Rusya 17 parçaya bölünecektir.

Kıbrısda Nasıl Karşılandık ?!..

— Kıbrıs'da coğrafya yeşil, tarih aldı. Kıbrıs'lı Türk korkma! Yılma!.. Bu gün, senin için kara kara yazan kalemler, icap ederse, yarın al al yazmayı bilecektir!..

MEVLÂNA ve MUHAMMED İKBAL !

— Pakistan sefirinin konferansı... Mevlâna'nın M. İkbal üzerindeki tesiri... İdeal, aşk, felsefe.. Doğunun ruhu...

Hakkın ve Halkın Şairi Büyük AKİF !

— Milli mücadelede Âkif!.. İstiklâl marşının kabulü!. Âkif hakkında 60 mütefekkirin hükümleri...

PAKİSTANA GİDENLER ...

— Nüfus cüzdanlarında "İslâm" kelimesinin üzerine bir çizgi çizenler Pakistan'a gidiyorlar!..

RASİH KAPLAN !...

— Herkes muvafıkken O, muhalifti. Herkes Meb'usken (mahpusken) O milletvekili idi; Şimdi herkes milletvekili oldu! O Meb'us!.. Zavallı Kaplan'ımızı 6 oktan mamul bir kafesin içine hapsediverdiler!..

Asri Dolandırıcılar !..

— İstanbul'da "madik" Anadolu'da "kazık" atanlar!..

Yerimiz - İdarehanemiz !..

— Kömürlüğü ömürlük yaptık!. Yeryüzünden 2,5 metre aşağıdayız!.. Ölüm bile bizim için bir yükseliş olacak!..

ŞİİRLER : Korkular - Allı şiir - Türkiye destanı v.s.

Gülünç Hakikatlar

— Peştemal - Hamam - Türkiye hindi = Hindi Türkiye - Muvakkatlar dünyası. Yılbaşı... v.s.

YIL : 4 ŞUBAT 1950 SAYI : 9

www.ulkunet.com

YERİMİZ ve İDAREHANEMİZ

Efendim kendimizden bahsetmek pek hoş olmıyacak amma neylıyelim ki çareniz kalmadı. Malûmya her gazetenin her mecmuanın bir idarehanesi olur. Bu kanunen de böyledir. Gazete veya mecmuanın bir yerine idarehanenin adresini yazmak zaruridir. Yazmassak kanun ve onun emrindeki zabıta harekete geçer!..

Bizde Ankara'da ayrıca bir idarehane tutacak para yok. Bu gün böyle bir yer için ayda en az 100 lira vermek lâzım!

Üç, dört, hatta bağzan on ayda bir çıkan bir mecmua için böyle bir yer tutmak. Bu imkânsız!..

Geçtik idarehaneyi biz Ankara'da yaşacak yer dahi bulamıyoruz. İdarehane olarak bir yer göstermek muhakkak lâzım. Bizde yattığımız yeri idarehane olarak gösteriyor, Mecmuaya yazıyoruz. İşte kıyamet burada kopuyor! Mecmuanın arkasına büyük harflerle, değişmez adresimiz: P. K. 353. Ankara diye her sayıda tekrar tekrar yazıyoruz. Buna rağmen kıymetli müşterilerimizden bir çokları mektuplarını, havaleleri idarehane adresine gönderiyorlar. Mektuplar, havaleler bizi bulmuyor, geri dönüyor. 1950 yılbaşına kadar vaziyet böyle değildi. Serdengeçti, veya Osman Yüksel dendimi o mektup muhakkak bizi bulurdu. İsterse başka bir şey yazılmasın. O mektubu eline alan müvezzi zarfın üstüne P. K. 353 kondurur, mektupta bizi bulurdu. 1950 den beri vaziyet değişti. Posta Müdürlüğünün tebligatı var: şu tebliğde.

"Bundan böyle doğrudan doğruya posta kutusuna gelmiyen mektuplar havaleler, gazeteler, size geldiği bilinse dahi olduğu gibi iade edilecektir" denilmektedir. Ne tekim yılbaşından sonra idarehane adresine gönderilen birçok mektuplar, havale v.s. geri dönmüştür.

P.K. 353 ne demek? Taşrada, bilhassa köy, nahiye, hatta kazalardaki arkadaşlarımız belki bunu bilmezler. Çünkü kaza merkezlerinde böyle bir şey yok. P. K. falan değil. Posta kutusu demek! Büyük postahanelerde küçücük numaralı kutular olur. Bu kutular posta idaresinindir. Bizim gibi ikametgâhı mütemadiyen değişen veyahut da iş icabı, (gazetecilik gibi) haberleşme teşkilâtı çok geniş olan, çok mektup gönderen çok mektup alanlar posta idaresinden bu kutulardan birini kiralarlar. Kutular önden açılır, kapanır, anahtarları vardır. Anahtar kiralıyana verilir. Kutunun arkası açıktır; amma oraya yalnız memurlar girebilir. mektuplar hangi kutuya gelmişse memurlar tarafından oraya konur. Birikir.

Sahibi gelir alır. Başkası alamaz!. Birçokları yaptığımız bu izaha güleceklerdir. Amma öyle değil! Bilmiyenler var! İyice anlatmak lâzım. Bir çok mektuplar aldım. P. K. ne demek, diyorlar! Parti mi? Cemiyet mi? Dernek mi? yoksa gizli bir işaret mi? şifre mi diye?..

Millet korkmuş bir kere... Biz de biraz sert gidiyoruz!.. Bu sefer de mektupları kaldırıp idarehaneye gönderiyorlar. Öyleya koskoca idarehanenin yanında P. K. ne demekmiş!. Halbuki bizim idarehaneler, yukarda da söylediğimiz gibi yattığımız yer!. Yattığımız yer de mütemadiyen değişip duruyor. Bu gün burda yarın şuradayız!. Türküz dedik ya! göçebe..

Mehmet Âkif'in Ulu Ruhuna

İnandın, dönmedin sonuna kadar,
"Karakter Adamı" diyoruz sana!..
Her Türkün kalbinde altın tahtın var,
Öğünür seninle bu toprak ana!..

∴

Ey kara günlerin sönmez ışığı!
Ey büyük milletin büyük âşığı!
Lekesiz alnında ilk kırışığı,
Görmeden atıldın mertçe meydana!..

∴

İnsanlık dersini senden aldık biz,
Bir geniş yol oldu açtığın o iz,
Yaşıyor şiirinde "Çanakkale" miz,
Eşittin sanatta "Mimar Sinan" a!..

∴

Yürürken çığ gibi düşmana karşı,
"Allah, Allah!" deyip titrettik "Arş"ı,
Dillerde bir âyet "istiklâl Marşı",
Söylüyoruz onu biz yana, yana!..

∴

Değildin ne korkak, ne de hokkabaz,
Aldırma, desinler: "Sarıklı", "Yobaz".
Hakikat peşinde koşanlar yılmaz,
Onlardır inanan çünkü "Kur'an" a!..

∴

Bülbüller gülşende sesini dinler,
Âşıklar yürekten ah çekip inler,
Yolundadır her an gerçek mü'minler,
Lânet olsun sana dil uzatana!..

∴

Fazilet sendedir, yiğitlik sende,
Tanrıdan gayriye olmadın bende,
ÖCAL der : "Senden bir parçayım ben de,
Kurban olsun canım aziz vatana!.."

Eskişehir - 9/Aralık/1949
Cemal Oğuz ÖCAL

Şimdi size bir fikir vermek için birinci sayıdan itibaren idarehanelerimizi takdim edelim.

Serdengeçti Sayı : 1
İdarehane : Saracoğlu mahallesi Cad. 1. Hâne 8. daire!. Ankara.

O belâlı ilk sayı çıktığında idarehanemiz burası idi. Başımıza bir devlet kuşu konmuştu. Malûm ya Saracoğlu mahallesi, devlet mahallesi..

Enişteniz ve ağabeyimiz memur oldukları için kendilerine burada bir daire vermişlerdi. Bizde onların yanında idik. 1946 yılının nisan ayında Serdengeçtinin ilk sayısı çıktı. Vay senmisin, hem devlet evinde oturupta hem devletin aleyhine yazı yazan!. Doğru kapı dışarı. Polisin biri gelir, biri gider!..

— O ne?

— Efendim hemen bugün buradan çıkmanız lâzım! mahalle müdürlüğünün emri!.

Peki... Arkasından bir daha.

— O ne?

— Efendim Birinci As. Cezada mahkemeniz var! tebligât getirdim. Bakıyorum Fakülte dava açmış. ona da peki!. Beş dakika geçiyor.

Fakültenin hademesi.

— O ne?

Zarfı açıyorum. Fakülte beni oybirliği ile tardetmiş! O da güzel! Bir polis daha!.

— O ne?

— Efendim İkinci As. Cezada mahkemeniz var!. Tebligat! Bakıyorum. H. Âli Yücel ağzının sağ yanıyla Kur'an okuyup, sol yanıyla kızıl ıshlıklar çalan vekü dediğim için beni mahkemeye vermiş.

İşte böyle, kapımı çalmıyan bir ecel kaldı... Bunlar bir tarafa, herşeyden evvel bir ev bulmak lâzımdı. Koğulduk! Sokakta kaldık. Yerimiz yok! Henüz mahkemelerde başlamadı. Hapishaneye sıra var!.. Bir arkadaşın delâletiyle, daha doğrusu dalâletiyle Dış kapıda bir yer bulduk. Amma 110 lira hava parası. Ne yapalım verdik. Herif parayı aldı odayı gösterdi, gitti.

Bavulu getirdik koyduk. Yatağı getirmek için yeni evimizden ayrılmıştık. Bir de ne görelim. Kapı arkasından sürgülenmiş!. Kapıyı kıracak gibi çalıyoruz ses yok! Nihayet pencerede bir herifinâşerif göründü.

— O odayı ben tuttum çekin arabanızı demesin mi?. Yahu para verdik, etme! Gelme! Anlamam! Ben de verdim. Eh bizden parayı alan adam nereye gitti?

— Samsun'a!..

Su nereye gitti? İmek iştü! İmek nereye gitti? Dağa kaçtı. Aynı ol hikâye!.. Polis molis işi halledemedi. Bizim 110 lira gitti.

Polis:

Parayı kimin yanında verdin: — Hiç, ben vardım, alan adam vardı; birde Allah.

— Sen hakikaten Allahlıkmışsın birader. Aldığım cevap bu?!..

Serdengeçti Sayı : 2.
İdarehane : Bentderesi Cad. No. 726
Nihayet böylece Altındağa, yer-

(Sonu S. 12 de)

www.ulkunet.com

KÜLTÜR EMPERYALİZMİ !

Derler ki: "Kaleler dıştan değil, ekseriya içten yıkılır!" Bu söz, her yerde her zaman için doğrudur. Gerçekten, tarih sayfaları, dış istilâlardan, dış zorlayışlardan çok bu istilâları hazırlıyan, dahili isyanlar, içtimaî sarsıntılar, içten dağılış ve çöküşlerle doludur. Dünyanın büyük imparatorlukları hep bu iç kargaşalıkları neticesinde yıkılıp gitmiştir.

Muhtelif ırk, dil, dinden olan halk yığınları, aynı hükümdarın, aynı kanunların idaresi altında asırlarca yan yana yaşadılar; fakat bu gruplar birbirleriyle kaynaşmadılar. Millet ve milliyetlerine sımsıkı sarıldılar. İlk fırsatta tâbi oldukları siyasi birliğe isyan ederek hür ve müstakil milletler haline geldiler. Bütün bunlar bize şunu gösteriyor ki, Milletler zorla, kılınç kuvvetiyle yokedilemezler. Fakat milletler, cemaatlar, kendi benliklerini unutur, başkalarına benzemeğe çalışırlarsa, taklid ettikleri, benzemeğe çalıştıkları millet tarafından benzetilirler; temsil edilirler. Tarihte bunun bir çok misâlleri var. Irk, kan başlıbaşına bir şey ifade etmez!. Meselâ Macarlar, Bulgarlar soy itibariyle Türktürler. Bunlar yabancı dinlerin ve kültürlerin tesiri altında kalarak benliklerini kaybettiler. Osmanlı ordularının karşısına dikilen bu Macarlardı. Bulgaristan'da Türk düşmanlığı anane haline gelmiştir. Eğer Osmanlılar istilâ ettikleri memleketlerde bir temsil siyaseti, islâmlaştırma politikası takip etselerdi bu gün Rusya'nın pençesine düşen devletlerden hiç biri olmıyacaktı. Osmanlılar kimsenin diline, dinine, adetlerine karışmadılar. Hıristiyan cemaatları kendi hallerine bıraktılar. Sonradan bu cemaatlar ayrı ayrı birer devlet haline geldiler.

Birinci Cihan harbinin sonunda Osmanlı imparatorluğu çöktü. Üç kıt'a ve yedi deniz imparatorluğundan elimizde Anadolu yarımadası ile Trakyada bir çiftlik kadar küçük arazi parçası kaldı.

Viyana'dan Ankara önlerine kadar düşüşümüzün sebebi münhasıran şarklı kalışımızda arandı. Geri kalmıştık. Avrupa'dan ilim, teknik alacaktık.

Çünkü ilmin, tekniğin milliyeti, rengi yoktu. Millî mücadeleyi yapan vatanı kurtaran Kuvay-ı milliye ruhu muhafaza edilmesi şartıyla bu lâzımdı; zaruri idi. Halbuki biz böyle yapmadık. Kendi ruhumuzu, kendi tarihimizi, kendi imanımızı ayaklar altına aldık. Garbın bütün muzahrefatının üstüne bir asrî, modern damgası vurduk! Gümrüksüz memlekete ithal ettik. Avrupa bize ilimden, tekniken evvel, adetleri, zevkleri, batılları, baloları, sololarıyla girdi. Biz de siyasi partiler teşekkül etmeden evvel gardenpartiler, kokteyl partiler vardı.

Siyasi müstevlilere kapadığımız kapıları, kültür istismarcılarına, manevi emperyalizme karşı arkasına kadar açtık. Çanakkale'yi geçemiyenler, başka yollardan, başka kanallardan, başka usullerle top tüfek kullanmadan kolayca geçmesini bildiler. Ulus Meydanından, Yenişehire kadar yürüyünüz! Kitapçı vitrinlerine, gazete bayilerinin köşelerine bakınız...

Vitrinler köşeler sanki bir baskına uğramış! Renk renk, boy boy yabancı kitapların, dergilerin, içinde Türkçe kitaplar ekalliyetler gibi, silik ve biçâre!. Bir milleti temsil etmenin, onu içerden kolayca fethetmenin bütün yolları...

Eğlence yerlerine, sinemalara gidiniz! Hep aynı hava! Çoğumuz Amerikan şehirlerini, Amerikan eyaletlerini, meselâ Texsas'ı Konya'dan, Çukurova'dan daha iyi biliyoruz. Çocuklarımız mahalle aralarında Gangster, Kovboy oyunu oynuyorlar. Holivud dünyası gençlerimizin hayalinde bir cennet, bu sevda bir cinnet haline gelmiştir. İsimlerimiz bile değişti! Leylâ Lili, Mediha Mimi, Feriha Feri, Zeki kiki oldu...

Ankara radyosunu açınız! Hemen Amerikanın Afrika zencilerinden alınmış cazlarının, rumbalarının istilasına uğrarsınız! Ankara radyosunda Türkçe şarkılar, Türk sesi, yabancı bir sefarethaneye sığınmış bir mültecinin sesi kadar korkak ve cılızdır.

Biz hiç bir zaman, Türk - Amerikan siyasi dostluğunun aleyhinde değiliz. Dünyanın bu günkü durumunu takdir ediyoruz. Türk - Amerikan dostluğu, askeri işbirliği, bu günün şartları içinde, varlığımız, istiklâlimiz için zaruridir. Amma bu dostluk yalnız siyasi, askeri, nihayet iktisadi sahada kalmalıdır. Bizim itirazımız silâha değil, külahadır. Dolara değil yularadır. Münasabetlerimiz müsavi şartlar, müsavi haklar içinde inkişaf etmelidir. Biz Türkler garip insanlarız. Bir kimse ile dost olduk mu mahvolur, kahrolur, kendimizden geçeriz. Adeta yok oluruz.

Dostumuzu en mahrem yerlerimize kadar sokar, ipin ucunu ona teslim ederiz.

Dünya menfaatlar dünyasıdır.

Resmi gazeteler, günlük politika edebiyatı, yuvarlak masalarda şerefe kalkan kadehler, söylenen nutuklar bir tarafa, milletler arasındaki, anlaşmalar, münhasıran menfaata dayanır. Yarın vaziyet değişebilir. Siyaset icabı dost, düşman, düşman dost olabilir. Burada Hz. Muhammedin bir hadîsini nakletmeden geçemiyeceğiz. "Bir kimse ile dost oldun mu ona her şeyini söyleme! Bir gün gelir dost düşman olabilir!.. Bir kimseye darıldın mı ona ağır sözler söyleme! Bir gün olur, o kimse senin dostun olabilir". Biz bir türlü ortayı bulamıyoruz. İfratla tefrit arasında gelip gidiyoruz!.. Ayarımızı kararımızı kaybediyoruz. Siyasi dostluğu cinsi dostluğa kadar vardırıyoruz. Siyasi, münasebetlerimiz gelişmeden evvel cinsi mi
nasebetlerimiz gelişiyor. Her yerimize, he
şeyimize giriliyor. Şeref ve haysiyeti he
şeyin üstünde tutan, arkasında şanlı şere
li bir mazisi olan bu millet, bu hale seyi
ci kalıyor!.. Manzara iğrenç ve korkun
tur!..

Tekrar edelim: Biz hiçbir zama
Türk - Amerikan siyasi dostluğunun ale
hinde değiliz. Böyle bir şeyi ancak bizi
can düşmanımız, bizi Rusya'ya teslim e
mek istiyen komünistler istiyebilir.

Esasen biz yabancı harslardan, kü
tür emperyalizminden bahsederken yalnı
Anglosaksonları kastetmiyoruz. İtiraz
mız, asrilik ve modernlik perdesi arkası
da garptan memleketimize ithal edilen, r
zaletlerin, maskaralıkların cümlesinedi

Bir zamanlar Fransızca bir nevi mu
kaddes dilimizdi.

Fransızca gitti. Yerine Almanca ge
di. Kâbemiz, Paristen Berline döndü. B
kimse için Almanya'da tahsil görmüş d
mek rütbelerin en büyüğü idi. Halbuki b
tahsilcilerden çoğunun, diplomalarının a
kasında "Oriyantal! = Şarklı" damga
vardı. Hukukubeşer beyannamesi hafızl
rı, nasyonal sosyalizmin kasidecileri hi
line geldiler!.. Hitler rejimini medihte bi
birleriyle yarışa çıktılar. Hitler çöktü; b
sefer "Bir önder, bir millet!" "Ebedî şe
"Millî şef" kasidecileri demokrat kesild
ler. Kâbe, Vaşington oldu. Atlantiğin öt
sindeki hürriyet heykelini tavafa koşt
lar!.

Tam yirmibeş yıl, milleti sorgusuz su
salsız idare edenler, tam yirmibeş yıl oybi
liği ile, alkışlarla karar verenler şimdi d
demokrasiden bahsediyorlar..

Herneyse bizim bu türlü politika i
lerine aklımız ermez!.. Biz politikacı değ
liz!.. Sadece, bu toprağa, bu millete ba
lı, imanlı çilekeş insanlarız!.. Siyasi anla
maların, askeri birleşmelerin taraftarıyı
Başka türlü birleşmelerin asla!., Truman
sever ve sayarız. Noel Babayı asla!.. Di
yabancılar vatan topraklarına ayak ba
mıştı. Bu gün kalbimize kafamıza aya
basmış bulunuyor. Dün, Mehmetçik, siy
si emperyalizme, vatan topraklarına ayı
basan müstevlilere, yaman bir ders ver
Bu gün kültür emperyalizmine kafamı
ve kalbimize ayak basanlara karşı g
mek, milli kültür sınırlarını bir Mehm
çik heyecanı ve imaniyle müdafaa etme
bize, milliyetci münevver Türk gençliği
düşüyor... Her çiçeğin bir rengi, her va
lığın kendine has bir hususiyeti olduğu
bi bizim de kendimize göre bir rengin
bir hususiyetimiz var!..

Arkasında asırların nesillerin, şanlar
şereflerin çağladığı bir millet temsil e
lemez!.. Buna asla müsaade etmiyeceği

**Türküz! Türk doğduk! Türk kala
ğız.**

Serdengeçti

9/3

www.ulkunet.com

İSTİHRAÇLAR!.. İstikbalde Neler Olacak?

MADDEDEN RUHA GEÇİŞ

— Lâ'ya'lem-ül-gaybe illallah - (Kur'ânı Kerim).

Türkçesi: Gaybı kimse bilmez! Anlak Allah bilir.

Biz Müslümanlar gaybı, istikbalde cereyan edecek hadiseleri, ancak ve ancak Allahın bileceğine iman ederiz. İstikbal hakkında dinin bu görüşü ile, ilmin görüşü aynıdır..

İlim adamı da istikbal hakkında keliflerde bulunmaz!.. Olanı olduğu gibi görür. Hadiseler arasında sebep ve netice münasebetlerini arar, bulur, bir formüle, kanuna bağlar..

Fakat ilim adamı, da her şeyden evvel bir insandır. O, da her insan gibi istikbali, herşeyin önünü sonunu düşünmeksizin hali kalamaz!..

Mevcut bilgilere dayanarak, istikbal hakkında bazı tahminlerde bulunur, nazariyeler, teoriler vaz eder...

Maddeciliğin babası olan Karl Marx'ın serleri bile, gelecek hakkında tahminler, hatta kati hükümlerle doludur...

Maddeler aleminde her şey, bir kanuna tâbi olduğu gibi, ruhlar aleminde cereyan eden hâdiseler, de bir kanuna tâbidir. Tıpkı maddeciler gibi ruhcularda istikbâl hakkında bazı tahminlerde bulunuyorlar.

Artık bu gün maddenin en küçük, zerrası olan atom, da parçalanmıştır. "Her şeyin aslı maddedir" deyen maddeci nazariye bu keşif karşısında iflâs etmiştir. Zira artık aslî unsur olarak madde deye ortada bir şey kalmamıştır. Atomun keşfi bize madde denilen şeyin teksif edilmiş, bir kuvvet, bir enerji olduğunu göstermiştir. Kısaca madde, ruhun kesafet peyda etmesidir.

Meselâ hava... Havanın varlığı muhakkaktır. Bunu her zaman her yerde hissediyoruz. Fakat görmüyoruz!. Ancak, hava tabakaları bir biri üzerine yığılınca, kesafet peyda edince görebiliyoruz. Gökte gördüğümüz mavilik işte bu hava tabakalarından ibarettir.

Tıpkı hava gibi ruh vardır. Varlığını duyarız, hissederiz. Bize hükmeden odur, varlığın esası da odur. Fakat göremeyiz!..

Bağzı ham, kaba insanlar vardır. Üstelik bunlar bilgin geçinirler. Bilgiçlik de taslarlar. Bunlar ancak gözleriyle gördüklerine, inanırlar.. Göz, kulak, burun, dil hayvanlarda da var.

Onlar da görür, duyar, tadar, koku alırlar. Harici alem, hayvanlar için bu duyguya çarpan intibalardan ibarettir. İnsana da tıpkı hayvanlar gibi mütalâa edenler, elbette ruhun varlığına inanmazlar. Fakat atomun parçalanışı en müfrit materyalistleri bile endişeye düşürmüştür.

Bu büyük keşiften sonra başta Amerika olmak üzere bütün dünyada yeni yeni ruhcu hareketler doğmuştur. Felsefi sahada, hak ve hakikatlar sahasında materyalizim, bir daha kalkamıyacak şekilde yıkılmıştır.

Size burada, bir Amerikan dergisinde okuduğum gayet enteresan bir yazıyı anlatmadan geçemiyeceğim.. Amerikalılar Japonya'nın, Hiroşima şehrine atom bombasını attıktan sonra, bu şehirde gayet enteresan hadiselere şahit oluyorlar. Atom bombasının patladığı yerlerde üçyüz yıl evvel buralarda yaşamış Japon'ların sesleri duyuluyor.

Müşahitlerin kulağına tahminen üçyüz yıl evvelki Japon dilinin şivesi ile konuşan insanların sesleri geliyor. Hatta şurada burada eski Japon kıyafetleriyle canlı hayaller beliriyor. Atomun patlaması o civardaki mevcut şartları öyle değiştiriyor ki adeta kısmî oraya ait bir kıyamet kopuyor. Evvelce O mıntakada yaşıyan insanların şekilleri sesleri yeniden meydana çıkıyor.

Bu tecrübe bile bize Kur'anı Kerimin haber verdiği, "Basübadelmevti" öldükten sonra tekrar dirilmeyi" göstermesi bakımından hayretlere şayandır.. (Bu bahsi burada kesiyoruz, icap ederse gelecek sayılarımızda tekrar döneriz...)

Yazımızın başına Kur'anı Kerimden bir âyet almıştık!. "Gaybı ancak Allah bilir" Buna şeksiz şüphesiz inanıyoruz!.. Yalnız her şeyi bilen Allah'a yaklaşmakla, insan nefsini terbiye ede ede, istikbal hakkında, yine Cenabıhakkın izniyle bağzı şeyler söyliyebiliyor. Ve bu söylenenler çıkıyor. Başta Şeh Muhiddini Arabi hazretleri olmak üzere bir çok evliyalar, istikbal hakkında keşiflerde bulunmuşlardır.

Dinen de, ilmen, de insan varlıkların en mükemmelidir. Eşrefi mahlûkkattır. Bugün insanların yaptığı aletler, meselâ Radyo, Amerikada konuşan birisinin sesini, aynı yerden, aynı zamanda milyonlarca insana, milyonlarca mesafeden nekledebiliyor.

İnsanın yaptığı bir âlet böyle mucizeli şeyler meydana getiriyorda, Allahın yaptığı insan, bu harikulâde varlık nasıl olur da bir âlet kadar iş yapamaz!.. Maddenin, tellerin, ampullerin, lâmbaların, ahenkli bir şekilde çalışması, kısaca madenin tekâmülü. Amerika'daki bir sesi bize kadar getirebiliyor. Ya ruhun tekâmülü!.. Biz şuna inanıyoruz ki insan nefsini terbiye ede ede, öyle bir tekâmüle erişir ki, kulakların işitemediği sesleri işitir, gözlerin göremediği varlıkları görebilir. İnsan kendini, kâinat nizamına, hak nizamına göre ayarlıyabilirse, hangi dalgada olursa olsun (- kısa - orta - uzun - yaratılışına göre -) hak sesi işitebilir!. Maddi âlemi çerçeveleyen zaman, mekân, imkân mefhumlarının üstüne yükselebilir.

Kalb radyosu açık olursa meselâ çok uzaklardaki bir dostunun konuşmasını duyabilir. Evveli, Ahiri herşeyi bilenden nasibini alabilir...

Şimdi size, bu işlerin piri, Meşhur, "Seyyid Ahmet Husamettin hazretlerinin istihraçnamesinden bağzı parçalar veriyoruz.

Şayanı hayrettir ki bu muhterem zatın istihraçlarından birçoğu şimdiye kadar çıkmıştır.

(Essiyyid, Ahmet Hüsamettin efendi hazretlerinin istihraçnamesinden) Aynen alınmıştır.

(Mir'at-üşşüûn velğaraip)

(Olacak olan acayip şeylerin ayuası)

"Mehazımız olan kitap bundan kırk sene evvel yazılmış olmak hasebiyle, bu zaman zarfında geçen hadiseler hakkında tafsilât vermekte ise de, biz bunları tayyettik. Bir de yayınmasına lüzum görmediğimiz ahval ve vakaiyi atiyeden bir kısmını dahi sükut ile geçmek şıkkını iltizam ettik.

1331 senesinde 68 sene müruruna kadar Avrupa'larda terakki azalacak ve gittikçe çökme ve inhilâl sebeplerini hazırlamış olacaklardır.

1387 ortalarına doğru zuhur edecek olan piyale yıldızı Avrupa kıt'asına hemen temas edecek bir surette geçecek ve güneşin ziyası da eklenerek bir çok zarar iras edecektir. (Cim Mim Kaf Kaf). Cümlesi **Muhamme'de** iltihak edecektir.

1407 senesinde Harp gayeyi tekemmüle vasıl olacaktır.

(Sin Sin Elif) ahiri Museviyet ve İseviyet dinini terk edecektir.

Arzın etraf ve eknafiyle muhabere edildiği gibi bazı şuaat vasıtasiyle Merih, Zuhal ve Utarit gibi sair seyyarat ile muhabere edilecektir. (Mim, Mim Cim) cem olacaktır.

Müslümanlardan bir zat gelecek, bu zatın şerefi. Kafkasya'nın en ulu dağından etrafa Güneşin şuaı gibi şülenisar olacaktır.

Seyyaratı saire ile muhabere sayesinde Cenabıhakkın azamet ve şanı, kudreti anlaşılacak ve dünyanın mahlûkat ve mevcudatı ilâhiyeye nazaran bir cüz'ü ferd mesabesinde kaldığı teslim ve itiraf edilecektir.

Herkez tabii bir din ile (Müslümanlıkla) mütedeyyin olmaya çalışacak, suni ve gayri tabii dinler büsbütün unutulacaktır.

Bahrimuhitü Hindin maverasından

www.ulkunet.com

gelen sesler herkesi nahuş ve müthiş titremelere uğratacaktır.

Şimal tarafından Karadenize bir su karışmasiyle oranın ahvali gayrısalim bir raddeye gelecektir. (Ahiri yine oraya Racı = Elif, Mim, Mim Cim).

1370 senesinde büyük bir hadiseyi encümiye (Yıldızlar) zuhur edecekdir

Avrupa devletlerinin içinde en hakir görülen bir millet kuvvetlenecektir.

Bu vakanın zuhuru anında kırmızı bir ay görülecektir. Avrupa'nın muvazenesi bozulacak, devletler arasındaki hukuk ve namus kaidelerine riayet edilmiyecektir.

Piyale yıldızının geçmesinden sonra devam eden şiddetli hararet, Avrupa sakinlerinin dimağlarına ettiği tesir sebebiyle fikri ihtira ve icat bunlardan kulliyen zail olacaktır. Ve gitgide büyük adamlar yetiştirmiyerek bu topluluğu evvelki gibi muhafaza edemiyerek, sanat ve maarifi büsbütün kayıp edecektir.

Ashab-ı-vukufun ıttılaına göre Amerika Piyale hadisesinden âzade kalacaktır. Tazyiki hava ile yapılacak vasıtalarda iki saat mesafeden geçen vapurlar şiddetli bir fırtınaya tutulacak ve batacaktır.

Rusya'nın şarki cenubi cihetinde manevi tüfek şeklinde dinamitli bir ateş patlıyacak, Rusya onyedi parcaya ayrılacaktır.

Kur'anı Kerim camii Ulumu fünun olduğundan müslümanlar dinlerinde kuvvet buldukça birer birer Kur'andan istihrac yapacaklar. Ve badel keşif Kur'anı kerimdeki sarahatı lâfziyeden islâmdan nasıl olupda birşey anlıyamadıklarına şaşacaklardır.

Şarkın tezyinatı (giyinişi ve tetebbüsü büyüklerin bittedric (yavaş yavaş) azalmasından ileri geldiği için irfan seviyesi yükseldikçe yeni yetişmeler eskilere nazaran daha âli olmaya çalışacaklar. Günden güne ilim, fen ve san'at şarkta aksayı kemale erişecektir.

Makineler tazyiki hava kuvveti ile işleyecek, ateş ve kömüre ihtiyaç kalmıyacaktır.

Vapurlar başka bir şekle girecek daha sonra büsbütün kalkacak, zırhlılar bir işe yaramıyacak, memleket kadar büyük olan bu zırhlılara gelecek nesiller bakıp şaşacaklardır!

Fransa bütün alemin nazarında düşecek, Paris şehri harap olacak, bir vakit gelecek ki dünyada son derece terakkiye vasıl olacak müslümanlar, Paris'te tetkikatta bulunacaklar, hatta Anadolu'nun iç vilâyetleri ahalisinden bir zat orada hafriyat "icrası ile meşgul iken yanına gelen bir zatın", birader burada ne yapıyorsun sualine (-nemi yapıyorum, burada Paris denilen bir şehir varmış, burada şehir olduğuna dair nişan ve alâmet arıyorum) cevabını verecektir.

Devamı "10" sayımızda (İnşaallah).

KIBRISDA NASIL KARŞILANDIK!..

Kıbrıs adı iki sene evveline kadar bir adadan ibaretti!.. Coğrafya derslerinde, haritadan burasının Akdenizde bir ada olduğunu biliyorduk!.. İki yıldır Kıbrıs sadece bir ada olmaktan çıktı. Bir dâva haline geldi. Kıbrıs için Anadolu Türklüğünden kopan büyük heyecan dalgaları, onu Anadolu ile tekrar birleştirdi. Coğrafyanın yapamadığını millet yaptı.

1948 yaz aylarında Kıbrıs'a gidecek öğretmenler kafilesine, ben de katılmıştım. Çok heyecanlı idim. İlk olarak, anavatandan zorla koparılmış, bir vatan köşesine, bir Türk ülkesine gidiyordum. Vapurumuz Larnaka açıklarında demirlediği zaman heyecanımız son haddini bulmuştu!. Birdenbire etrafımızın motorlarla sarıldığını gördük! Çok geçmeden vapurun içi boynumuza sarılan, yüzümüzden, gözümüzden öpen, ağlıyan, hıçkıran insanlarla doluvermişti!. Bizi Anavatanı kucaklar gibi kucaklıyorlar!.. Birdenbire biz, bir avuç Türkiye Türkü, onların nazarında bir vatan kadar büyümüş, kutsileşmiştik!.. Sarılanlara sarıldık! Ağlıyanlarla ağladık!..

Anavatandan, dalgalarla, denizlerle ayrı düşen Kıbrıs üç beş damla göz yaşında bizimle birleşivermişti... Yetmiş yıldır, seksenbin Türk, Anadolunun karlı dağlarını bu ufuklardan süzdüler.. Beklediler, istediler! Hasretlik çektiler! Fakat onlara hiçbir sesveren olmadı!..

Biz bütün vatan dışı Türklüğü gibi Kıbrıs Türklüğünü de unutmuştuk!.. Bizden evvel buraya o zaman başbakan bulunan Saraçoğlu Şükrü gelmiş!. Kıbrıs'ta kıyamet kopmuş! Kurbanlar kesilmiş! Bütün Kıbrıs ayağa kalkmış, başvekilin otomobilini omuzlarında gezdirmişler!..

Saraçoğlu kendileriyle meşgul olacağını vadetmiş!.. Politikadan vefa beklenemez! Bizi Larnaka da otobüslere yerleştirdiler. Lefkoşa'ya gidiyorduk!.. Yollar boyunca Türklük için Türküler söyledik;

"Adımız Andımızdır yoluna can koyarız,
Türk olmayı en büyük şeref ve şan sayarız!"

Kıbrıs 70 yıldır bu Türküyü söylüyor!. Kıbrıs bizi, anavatan çocuklarını nasıl karşıladı? Bunu hangi dil anlatabilir!.

Takı zaferlerin altından geçiyorduk!..

Defne dallarının üzerinden yürüyorduk!..

Çiçeklere, ayaklarımıza atılan çiçeklere basmaktan korkuyorduk!..

Başımızda al bayraklar vardı...

Kıbrıs'da tarih al, coğrafya yeşildi!..

Türkün şerefi, şanı olan al bayrak!.. Türkün muradı olan yeşil!.. Bir allar yeşiller mahşerinde kaldık.. Alı yeşilden, yeşili aldan, bizi bu yoldan, bu topraktan bu ilden kim ayırabilir?

Davullar, zurnalar çalınıyordu. Sanki bir Anadolu düğününde idik!. Kıbrıs'da herşey bizdendi.

Renkler bizdendi, sesler bizdendi!..

Geçtiğimiz yerlerin bütün Türk halkı bizi kucaklıyordu!.. Ulu tanrıya bu günleri göstердiği için dua ediyorlardı.. Yetmişlik bir ihtiyarla, yedi yaşında bir yavru yanyana, aynı hisle, aynı gönülle ağlıyordu. Din adamları dua ediyor, yaşlı kadınlar, bize nazar deymesin deye, ütüsüller yakıyorlardı.. Adeta büyülenmiştik!.. Henüz 4 yaşına yeni basmış bir küçük büyük sözler söylüyordu!.

Bize: Beni anavatana götürün, beni İsmet Paşaya götürün, deyor ağlıyor ağlıyordu!..

Bütün Kıbrıs Türkü varını yoğunu önümüze serdi..

Genç kızlar, hiç kullanılmamış çeyizlerini bizim için kullandılar... İhtiyarlar babamız, yaşlı kadınlar anamız, gençler kardeşimiz, çocuklar yavrularımız oldu!.. Tam 15 gün Kıbrıs'da iç içe gönül gönüle allar ve yeşiller içinde yaşadık!.. Ayrılmak çok güç...

Naçar ayrıldık!.. Vapurumuz limandan uzaklaşırken, hepimizde ayrı ayrı arkamızda bıraktığımız 85.000 Türkün heyecanı, ızdırabı, hasretliği vardı!..

Erdoğan OKCU

Not : Jeoloklara göre, Kıbrıs Anadolu'dan ayrılmış bir parçadır! Bu ilmi bir hakikattir. Haritaya bakılsın! Kıbrıs adeta bir ucuyla, parmağıyla İskenderun körfezini göstermektedir. Bu haliyle, yeşil ada sanki ben oradan ayrıldım, ben orayı istiyorum demektedir.

Bu bir! İkincisi : Bu ilmi ve coğrafi hakikatın hemen arkasından tarihi hakikat gelir. Daha düne kadar Kıbrıs'ta Rum ekaliyetle idi!. Plebisit hiçbir şeyi ifade etmez!.. Bu gün biz bir çok yerlerde ekseriyet olduğumuz halde, üstelik bu topraklar, coğrafya, tarih bakımından bizim ayrılmaz bir parçamız olduğu halde bu memleketler başkalarının idaresi altındadır.. Şarktan garba doğru sayalım: Çin Türkistanı; Rus Türkistanın Özbekistan, Türkistan, Dağıstan, Azerbeycan (Rus idaresi altında) Azerbeycan (İran idaresi altında) Başkurtların, Yakutların, Tatarların, aslında hepsi Türk olan bu insanların yaşadığı memleketler hatta garbi Trakya'nın bir çok yerleri ve hatta Bosna - Hersek taraflarında ekseriyet Türk - İslâm olduğu halde.. Bizim elimizde değil! Yunan Ortadoks kilisesine ve Atina'daki haddini bilmezlere şunu hatırlatalım ki, kendileri bu günkü varlıklarını dahi bize borçludurlar!.. Yunanlılar başkalarının toprağına göz dikecekleri yerde, Rus - Slav akınlarına karşı kendi topraklarını korusunlar...

Atina da dahi kendine hükmedemiyenler, nasıl olurda burnumuzun (Anamur burnu) dibindeki memlekete hükmedebilir!..

Yunanlı ötedenberi hayal adamıdır. Daha dün kendi toprağında bile ekalliyetken, Yunanistan denilen yer, birkaç Türk büyüğünün vakfı iken, Anadoluyu istilâya, Bizansı ihyaya kalkmıştı!.. Netice malûmdur.. Atina ile Kıbrıs arasındaki mesafe hayalle hakikat arasındaki mesafe kadar büyüktür. Biz Kıbrıs'ı Anadoludan gözlerimizle görüyoruz.

Yunanlı, Ege denizine, bir duvarın yıkıntıları gibi dökülen, Anadolunun parçası olan adaların nasıl olupta kendisine bırakıldığına şaşsın!. düşünsün ve şükretsin!.. Kıbrıs'ın karşısında Anadolu, Beş milyon Rumun karşısında yirmi milyon Türk var!.. Bütün dünyaya mantık denilen şeyi öğreten, Aristoyu yetiştiren bir milletin, bu kadar mantık dışı, akıl dışı sürüler haline geldiğine sağmamak mümkün mü? Ne Atina sokaklarında kopan yaygara, ne "Din bir afyondur" deyen Allahsız ve ahlâksız bir rejimin kölesi, kulu, ümmeti haline gelen Ortodoks kilisesi, Anadolu sahillerinden yeşil bir defne dalı gibi Akdenize uzanmış, Yeşil adayı bizden koparamaz!. Ayıramaz!..

Kiliseden evvel, palikaryadan evvel, Kıbrıs hakkında konuşacak, hüküm verecek ilimdir, akıldır, mantıktır, coğrafyadır; tarihtir! Nihayet yirmi milyon Türktür!..

Akdeniz kıyılarından yirmi milyon Türk kırk milyon kolunu söyle bir uzatsa, Kıbrıs yeşil bir yaprak gibi avuçlarımızın içine düşer!..

Kıbrıs'lı Türk! Müsterih ol! Bu yürekler senin için çarpıyor!

Kıbrıs'lı Türk! Korkma! Yılma!..

Bu gün kara kara yazan kalemler, icabında senin yolunda yarın al al yazmayı bileceklerdir!..

Serdengeçti

www.ulkunet.com

ANIDIĞIM TİPLERDEN : 1

RASİH KAPLAN!

Eskiler ona "Rasih hoca" der! Soyakanundan sonra Kaplanlaştı. Şimdi, mokrasi devrinde adı müfrit oldu! Hatifrit deyenler bile var!.. Hoca, Kaplan, üfrit, İfrit!.. velhasıl onun hakkında rkesin peşin verilmiş bir hükmü var! z burada hazreti bu peşin hükümlerden rtaracak, kendini olduğu gibi göstereğiz. Doğum yeri Akseki'dir. Akseki da, taşın içi bir yer! İnsan ölse gömecek prak bulunmaz! Kazılan mezarlardan ya ş çıkar, ya yaş!.. Akseki'li zeki insanr. Taşa basmamak yaşa yatmamak için teşbih Beniisrail Kavmi gibi dünyanın rt bucağına dağılmıştır. Âlimdir; hamdir; tüccardır... Bağzı memleketler var ıyvan yetiştirir; bağzıları, hububat, tün v.s. Akseki de insan yetiştirir. İnsan raç eder.. Hocamızın soyadının bir ahlûk adı olduğuna bakmayın! Kendisi r çok bakımlardan iyi insandır. 1920 n beri otuz yıldır meb'us olduğu halde r evi bile yoktur! Ankara'da cebecide rt yol ağzında oturur. Evi Antalya'daki i kapılı hana benzer! giren bellisiz, çın bellisiz!..

Birisi birşey mi olmak istiyor, heen Kaplana karısını gönderir. Zira hocaız inkilâbı bir hayli hazmetmiştir. Kana hörmet etmesini pek bilir. Hele kanların yumuşak, yumuşak ellerini sıkasını, hatta öpmesini Paris'ten yeni dönüş bir gençten daha iyi becerir.

Zenneperesliği, hürmete, asriliğe noksnsız tercüme ediverir.

Bir başkası memuriyetinin naklini mi iyor, doğru Rasih Kaplan'a!.. "Bunu n yaparsın beyefendi" dedikten sonra aplan o işi yapmasın! Mümkün değil, ır eline bastonu.. Dayanır kapılara...

Sonra Kaplan da Akseki'liler de pek görülen iyi bir vasıf daha var! Cömert-...

Eskiden bu hallerinden dolayı kendii çok severdik.. Sık sık dört yol ağzını ylardık.. Varırdık evine... Evi de tıpkı ndisine benzer.. Birkaç parça eskimiş lim halı parçası. Ve üç dört tane köhmiş koltuk... Odası ekseriya kalabalık-. Kaplan amca köşede kale taşı gibi otur..

Orta zamandan kalma, Türk - İslâm erlerine benzer, tarih gibi bir adam!.. itemadiyen, kara kara susar, pusar!.. itemadiyen sığara içer... Bir, de ağzını tımı neüzübillah ortada birşey bırakız, siler süpürür!.. Böyle anlarında orta manı, da aşar, mağra devri insanlarıı edası ve sadasıyla konuşur, hücum er, parçalar, yırtar ayırır. Hakikaten planlaşır.

Hiç unutmam, bundan yedi sekiz sene veldi. Almanların Rusya içerlerine kaı sokulduğu zamanlar.

O zaman ortâda demokrasi gürültüleri de yoktu. Muhtelif partiler henüz kurulmamıştı. Hocamızın o gün yine Kaplanlığı tutmuştu. Kimsenin dil uzatamadığı adeta mukaddes bildiği makamlara hücum edip duruyordu.. Bir aralık, "bizimki" dedi.. "Mektep çocuğu gibi kimya dersi okumıya başlamış! hay Allah akıllar versin! Hele şu harp bir bitsin! Ben onu bir imtihana çekeceğim: Bakalım kimya dersinden sınıfı geçebilecek mi? geçemiyecek mi?" tek parti devrinde, herkesin oybirliği ile karar verdiği bir zamanda, bağzan evinde böyle pervasızca, bağzan da parti gurubunda, Mecliste, bir kaç muhalif sada içinde Kaplan'ın kükreyen sesini, saldırışını duyardık.

Herkes mebus; daha doğrusu mahpusken o hakikaten Milletvekili idi. Şimdi herkes az çok Milletvekili olmıya özeniyor, bizimki kelimenin tam manasiyle mebus, mahpus oluverdi.. Zavallı Kaplan'ımızı C.H.P. nin 6 ukunun, çubuklarından yapılmış bir kafese koyuverdiler!.

Eskiden muvafıkların içinde muhalifken, şimdi muhaliflerin içinde muvafık oldu.. Hemde ne muvafık!.. Eski okka! tam dörtyüzdirhem!.. Burada hazretin bu sahadaki ifratını gösteren bir hadiseyi anlatmadan geçemiyeceğim: Demokrat Parti henüz yeni kurulmuş; yeni kurulmuş amma bir kaç hafta içinde eski partiyi gölgede bırakacak bir şekilde inkişaf etmiş.. Tam o sıralarda bir akşam yine Kaplan'ın yanına gittik. Hoca o gün bizim dahi geldiğimizi görmiyecek kadar heyecanlıydı. Yerde alıp gökte veriyordu! Namussuz! Puşt! Bu seriden daha bir sürü kelime.. Ağzını yaya yaya doldura doldura, öyle bir namussuz deyişi vardı ki tavandan toz dökülüyordu!.. Bu it, "babasının da namusunu lekeledi" deyordu!.. Babasının namusunu lekeleyen; Kaplan'ın hücum ettiği bu it kimdi? Hücumun sonunu sabırsızlıkla bekliyorduk!. Vay anasına? Meğer hocanın it dediği bu adam, Antalya'da D. Partiye yazılmış bir genç değilmi imiş!..

D. Partiye yazıldığı için namussuzmuş!!!...

Az kaldı Antalya ağzıyla bir "yuf!" çekecektim.

Yalnız namussuzluk kendisinde kalsa neyse! Babasına, da sirayet etmiş!.. O gün odanın her tarafı tabandan tavana kadar, namussuzla dolmuştu. Pencereler açık olmasaydı biz de bu namussuzluk dolu hava içinde az kaldı bunalacaktık.. Ben dayanamadım; oldu olacak dedim. Yangına körükle vardım. Birden bire "efendim!" dedim.. "Şu matbuat kanunu ne zaman gevşeteceksiniz?" Bana matbuat kanunundan da sert bir bakışla baktı? "Ne?" dedi. Açtı ağzını yumdu gözünü...

"Yağma yok! Yağma yok! Biz bu memleketi ne hallerle kurdaktık! Ne gevşetmesiymiş o! Bir çivi daha çakacağız!.. Bir çivi daha!"

Öyle bir bakışı ve çakışı vardıki, koca koca paslı çiviler beynime giriyor sandım. Fakat kendimi çabuk topladım. "Aman efendim" dedim. O kadar çok çivi çaktınız ki, artık dikiş tutturamıyacaksınız, çivi çürüğü oldu!" Bereket versin fazla kızmadı!. Yanındakilere (benim için "bu" dedi. Aynı şair deli Eşref'e benzer!.. Böylece Eşref'le beni şereflendirdi. kendisine teşekkür ettik. Söz uzadı Atatürk'e intikal etti. Sırası gelmişken söyliyelim:

Hocamız Atasını çok sever! Ata dedi mi, ağzı Anıt - Kabir kadar açılır. Ne zaman kapanacağı da belli olmaz!..

Bizim Serdengeçti çıktıktan sonra bana bir hayli atmış tutmuş!..

Böyle giderse "kafasını koparırlar" demiş! Koparırlarya! Nice nice insanlarınkini kopardılar! Bunda şaşacak, korkacak ne var!. Hazreti 3 - 4 senedir gördüğüm yoktu. Partiler kurulduktan sonra tahammül fersa bir hale geldi. Gitmiyor, konuşmuyordum. Geçen sene bayramda Diyanet işleri reisinin evinde idim. (Şimdi o da afaroz ettiya! Şol otomabil ve Sırat köprüsü hikâyesinden dolayı). Yukardan seni çağırıyorlar dediler. Baktım o hazret yok mu? Beni görünce "nihayet yakaladık" dedi. Ve bir koltuk gösterdi.

"Yok" dedim, koltuğa oturmam, otursam sonra kalkmayıveririm! Hemde 30 sene!.. Bu sözüm üzerine bir hayli gülüşüldü..

R. Kaplan yine beylik C.H.P. kasideciliğine başladı. Bu memlekette şimdiye kadar ne yapılmışsa Halk Partisi yaptı v.s. Sanki eskiden başka bir parti varmışta birşey yapmamış gibi...

Hocamız hakkında son sözümüz şu: R. Kaplan her şeye rağmen bir halk adamıdır. Öyle onun meb'usluğu, emekli general, üniversite profesörü, mebusluklar gibi değil! Bütün ifrat ve tefritlerine rağmen memleketini seven adamdır. Memleketinin işi, memleketinin yoluna yol olur.

Alaturka, babacan bir karekteri var. Halâ Millî Mücadele heyecanını taşır ve yaşar.. Böyle bir mesele açıldı mı, bakarsınız o söğüp sayan adam, dağ gibi herif bir çocuk gibi küçülür, gözleri yaşarır.

Kendi kopmadı amma onu biz Partisinden koparmalıyız! Teerid etmeliyiz! Ve onu bu şekilde mütalâa etmeliyiz. Antalya, hatta Maraş ve hele Akseki, doğrusunu söylemek lâzım gelirse onun iyiliğini unutmaz! Unutursa nankörlük etmiş olur!. Son zamanlarda tutulduğu C.H.P. hummasından kendisinin bir an evvel kurtulmasını dileriz.. Hastalık, bir nevi asabi, ruhî bir hastalık bu! Başka değil. Esher Arapçasıyla bir nefes ettirsek geçermi dersiniz?!..

Osman YÜKSEL

www.ulkunet.com

Pakistana Gidenler

Gazetelerde okuduk!. Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesinden ekserisi kız olmak üzere bir gurup Pakistan'a gitti!..

Bunu duyunca üzülmemek eldemi? Dil ve Tarih Fakültesi.. Şu mahut fakülte.. Türkiye'nin en kozmopolit köşesi... Hem, de gidenlerin ekserisi kız!.. Türk gençliğini temsilen Pakistan'a gidiyorlar...

Müslümanlıkla zerre kadar alâkası olmıyan insanlar!. Müslüman Pakistan'a gidiyor... Bütün korkumuz endişemiz, Pakistan'lı kardeşlerimizin bu gurubu görünce, yanlış hükümlere kapılması, bütün Türk gençliğini böyle zannetmesidir. Bereket versin içlerinde hakikaten doğu ruhunu, müslüman Türk karekterini nefsinde toplamış bir Yaşar Doğu'muz var!. Yine gazetelerden öğreniyoruz ki Pakistan'da bir gazetecimiz var! Ulus muhabirimi nedir o? O da kadınmış!

Gerçi bundan 8 - 10 sene evvel Hindistan'a bir heyet gitmişti. Bunlar erkekti amma yanılmıyorsak başında F. Rıfkı vardı! Bu gurup Hindistan'a (o zaman Pakistan henüz ayrılmamıştı) varır varmaz, oradaki müslümanlar sevinçlerinden çılgınlara dönmüşler!. F. Rıfkı ve emsalinin boynuna "Müslim kardeş! Müslim kardeş!" diye sarılmışlar!.. Bizim nursuzlar ne cevap verseler beğenirsiniz? "Biz Türküz!" Türk olsalar bari.. Pakistan bizi övüyor, bizi seviyor? Neden? Müslüman olduğumuzdan! Eski Türkün şanı, şerefi yüzü suyu hörmetine!..

Biz bu sevgiye, saygıya mukabil onlara ne yapıyoruz? Nasıl mukabele ediyoruz? İşte böyle tam 30 senedir, müslümanlığı yıkmak için ne lâzımsa elinden geleni gelmiyeni yapan, F. Rıfkı ve emsali gibileri, Eksantrik gazete muhabirlerini, daha besmele çekmesini bilmiyen, Müslümanlığı ancak nüfus cüzdanında gören, "hatta müslümanlıkta ne imiş?!" diye nüfus kâğıdındaki islâm kelimesini dahi silen Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesindekileri gönderiyoruz!..

KORKULAR

Korkmak, Allahtan başkasından;
Bütün dertlerin başı;
Tapmak, Allahtan başkasına:
Gelmiş, gelecek,
Bu fenadan bir yudum su içecek,
Topyekün insanlığın,
Sebebi gözyaşı...
Korkanın, Allahtan başkasından;
Tapanın, Allahtan başkasına:
Korkulur iymanından!..

M. Salt ÇEKMEGİL

Pakistan'daki 80 milyon din kardeşimiz, şunu bilsin ki, Pakistan'a gönderilenlerin hakiki Türklük ve Müslümanlıkla zerre kadar alâkaları yoktur. 20 milyon Türkün en az 19 milyonu Pakistan'ı kardeş biliyor, onlar gibi inanıyor, düşünüyor, yaşıyor. Ne karargahlarını Beyoğlunda kuran, yevmi gazeteler, bu basma kâğıt tüccarları, ne dejenere olmuş, sözüm ona münevver sınıf, Bu 19 milyon Müslüman - Türkün aklına geleni, kalbinde olanı, aksettirecek vaziyettedir! Türkiye İstanbul'un Babıâli'sinden, Ankara'nın asvalt caddelerinden öğrenilemez! Hakiki Türkü garden partiler, kokteyl partilerde, resmi kabul merasimlerinde tanıyamazsınız!.. Bu sahnelerden çok uzaklarda, bu gürüş ve gösterişlerden, bu satılıhlardan çok derinlerdedir!.. İşte bizim sesimiz, Türkün kaybolan sesi çok uzaklardan, ve çok derinlerden geliyor. Biz, soyuna, köküne dinine, imanına bağlı münevver Türk gençliği, imanımızın, kitâbımızın, tarihimizin yayıldığı bütün memleketleri, milletleri kendimize kardeş biliyoruz!..

Başta Pakistan olmak üzere bütün islâm âlemine nutuklarla, siyasetlerle o gazetelerle değil, kalbler ve gönüllerle bağlıyız...

DOLANDIRICILAR

İmansız zekâ hileye sapar. Bu memlekette nice nice zeki insanlar vardır ki bunlar şeytanın bile aklına gelmiyenleri yapmaktadırlar. Bunlara asri dolandırıcılar diyebiliriz.

Dolandırıcılar!..?

Bunlar zeki oldukların» zannettikleri kadar alçaktırlar!.. Ne yazık ki bizler ellerimiz, kollarımız ve kanunlarımız kanun yürütücüler yüzünden bağlı, miskinler tekkesinde oturan işe yaramaz kara kuvvetler gibi saf ve bön bakıyoruz. İliğimizi, kemiğimizi sömüren bu namussuzlar mikroplar gibi bizleri içinizden mahvetmektedir. Bu heriflere karşı biricik savaş onları tanımaktır. Kanun tatbik edicilerin ve yürütücülerin eline geçmeyen ve geçsede 1 - 2 sene ile kurtulan bu parazit serkeşleri bilmek zorundayız. Kanunun aktif olarak yapamadığını passif olarak bizler yapmalıyız.

Memleketimizin bir çok yerlerinde teşkilâtlı veya tek tek dolandırıcı şebekeleri vardır. Bu şebekelerin en mühimleri İstanbul'dadır. Öyleki bu şebekeler zamanında birbirlerini korurlar, zamanında birbirlerinin kirli çamaşırlarını meydana çıkarmağa çalışır, icabında birbirlerinden baç — parsa alırlar. Kendilerine göre bir arkoları vardır. Kâinata ve kanunlara meydan okuyacak kadar cesurdurlar. Cesur oldukları kadarda zor karşısında korkaktırlar.

— Efendi Abi; bana madik attı, dedim ulan S..... tırakkanı...

— Sus ulan harbi konuş indiririm aşşağ. Sökül parsaları.

-- Yok be abi sana demedim, orun feristahına söyledim.

— Durlanma ulan aynasızlar geliyor. Damlıyalım Marika'nın evine.

Tasavvur edemiyeceğiniz kadar hakiki birer efendi, tüccar, müteahhit, gazeteci v.s. olurlar, icabında da mümkün olduğu kadar alçak birer serseri kılığına girerler. Fakat yine aralarında ufak bir misâl verdiğimiz rezil bir dil kullanırlar. İki dolandırıcı hususi hayatlarında yukarıdaki dili kullanmazlarsa birbirlerine itimat etmezler. Bununla beraber itimat etseler dahi birbirlerine İstanbul'da "madik" Anadolu'da "kazık" atmaktan geri kalmazlar.

Kapınızı bilmem hangi talebeye yardım cemiyetinin veya yoksul çocuklara yardım derneğinin mümessilleri çalarsa paralarınızı vermekten sakın çekinmeyin bir tanede takvim almayı unutmayın. Yoksa yufka yüreğiniz buna asla müsaade etmez. Bilhassa Manisa'lılar paracıklarını yardım cemiyetlerine çabucak verirler.

Efendim! Bizler pahalılıkla mücadele ediyoruz. Sarıyerde oturan bir bayan sizi tarif etti ve bizden rica etti. Sizede vermemizi istediler. Elimizde mahdud miktarda olduğu halde ricasını kıramadık sizlere de getirdik. Bunlar ucuzluğu yapacak dükkânların listesi. Bunlarda kartlar; % 5 tenzilâtlı kartlar 50 kuruş % 10 tenzilâtlı kartlarda 100 kuruş... Teşekkür ederiz efendim. İçerde hanım efendi veya beyefendi Sarıyerdeki tanıdıklarını düşünedursunlar. Onlar paracıklarını aldılar yallah yeni beyefendilerin veya hanım efendilerinin kapısını çalmaya koşarlar. Haktikaten gidersiniz % 5 - 10 tenzilâtlı mal satın alırsınız. Yazık ki hadiseyi hazırlıyan dolandırıcılar kırallı hem bakkala madik hemde müşteriye madik atmıştır. Çünkü müşteriye kanunsuz ve resimsiz kart, bakkalada durup durur-

ken % 5 kazık atmıştır. Beşiktaşlıların kulaklarını çınlasın.

Grrr... 49 model bir Ford ilçe merkezinin yüksek makamın kapısı önünde gelin gibi d[u]rur. İçinden kolunda bir muharrir çantası, m[e]zun bacaklı, ince belli, kalın şehevi ve boyalı d[a]daklı bir gazete sahibi bayançe yüksek ökç[e] ayakkabıları ile kırıta kırıta çıkar. Yanında [e]lmas iğneli kıranta bir herif ya yazı işleri m[ü]dürü, ya hesap yada başmuharrir. Kartlar y[o]lanır. Biraz sonrada şahane koltuklarda yükse[k] makam ile sigara ve kahve içmekteler. İktisa[t] bir gazete çıkarıp günü gününe, taze taze hav[a]dis verecekler. Bayan bacak bacak üstüne a[t]mıştır. Hafifçe makamdakini süzer. Makamdak[i]nin ise iliği kemiğin dışına çıkar. Muvafaka[t] Komedi bundan sonra başlar ilk gece bekâr m[o]kamın evinde ikinci gün köy köy otomobille mu[h]tarlardan, köylü dayılardan 15 lira senelik ab[o]ne bedeli toplarlar yallah. İstersen tevkif ett[i]Elinde imtiyaz kâğıdı ve gazetenin 250 adet ba[s]tırılan 1 nci sayısından bir nüshacık...

Bakarsınız bir günlük akşam gazetesin[i] bir ilân dolgun maaşlı 5 reklâm memuru ar[a]nıyor. Şu adrese müracaat. Günde 30 işsiz ümitle koşar. Efendim sizleri tahkik etmen için iki adres birde sizin adresinizi verin, du[y]munuzu da yazın. Yalnız.. işte işin zamazingos[u] Tabii bu şahıslara mektup yazacağından 3 me[k]tubun pul parası olan 45 kuruşu lûtfen bırak[ı]Tıngır paracıklar; yallah... Sen halâ iş bekle.

Bakıyorsunuz bir ilân Modern Stüdyo Aşk Gazetesi. Artist aranıyor. İstanbul'da azı jön primiye var. Don Juanlar, Holüvuda gidece[k]ler gırla. Hemen müracaat. Efendim güzel b[i]fotoğrafınız çekilecek. 4 adet olacak bizim gö[n]derdiğimiz bu hususta ihtisası olan bir fotoğra[f]çıda çektireceksiniz. Bunun için 4 lira yatırın [v]kâğıtla fotoğrafçıya gidin. Fotoğrafın bir ad[e]di sizede verilecek. Hakikatte 1 adet çekilir s[e]hibine verilir. Üç adedin parası cebe indiril[i]Sonrada Artist bürosu yerinden kaybolur.

Bilhassa gençler! İbret.... alınacaı.. bir de[r]daha... Bir Gazete çıkarılır. Müfrit Milliyet[ç]hükümete sövüp sayıyor. Tabii sizler bayılır[s]nız. Bir ilân gazeteye muharrir ve muhabir ar[a]nır. 15 lira depozite. 1100 kişiden 15 lira topl[a]nır, mahsusculktan mahkemeye düşülür. Gaze[t]kapanır ve yerinden havalanır.

Sus sesini çıkarma... Kimse duymasın. Al[t]buldum.. Hıhh.... Altın ha; vnycanına. Nered[e] buldun yahu. Be birader üzümünü ye bağını s[o]rma, gel gel bizim orda konuşalım! Burada kl[i]se bizi duymaz ve bulmaz. İşte bak belki yar[ım] kilo var. Bizde okadar çok varki satmağa ç[a]lışıyoruz. Bu sırada biri daha gelir alıcı çe[k]nir fakat, korkma oda bizdendir altın getir[i]denince mesele hallolur. Al aşağı, ver külâh p[a]zarlık başlar tüccar efendi piyasa altın fiatın[ı] çok ucuza satın alacağına sevinir 10.000 pap[a]toka eder. Dolandırıcılar altınları verir ve sı[v]şırlar. Tüccar soluğu kuyumcuda alır fakat s[o]altınlar Bakır üstüne altın kaplama çıkar. Tü[c]car efendi sırakkadan düşer bayılır, enayiliği[n] hayıflanır. Hey gidi Akşehirli hey!..

Bunlar gibi binlerce vak'a seri ucuz inşa[a]büroları kurulur, yalancıktan silâh kaçakçılı[ğ]yapılır, ... verem hastahanesini yaptırı[r]derneği kurulur ve hatta o kadar ileri gidilir[ki] Çankayadaki efendilerimize kâtip çelebiyiz di[ye] yutturulup para çekilir. Velhasıl dolanır, dola[n]dırılır enayiler gibi bakarız.

Görülüyor ki bu herifler şeytan gibi şey[tan]a külâhı ters giydirecek cinsten ahlâksız, v[i]dansız rezil insanlardır. Onları paklıyacak lâ[ğım] darağacındaki yağlı iptir.

Akıncıoğlu Metin ÖREN

www.ulkunet.com

HAKKIN ve HALKIN

* * *

İstiklâl şairi M. Âkif'in ölümünün 13 yıl dönümü münasebetiyle, başta İstanbul ve Ankara olmak üzere, yurdun her köşesinde heyecanlı toplantılar, törenler yapıldı. Bir zamanlar Âkif'i anmak bir nevi günahtı. Yıllarca sistemli bir şekilde aldatılan, öldürülen genç ruhlar, şimdi yeniden bir "Basubadelmevte" Kavuşmuş bulunuyorlar!.. Hakiki vatanperverleri tanıyorlar; kahramanlık, fazilet örneklerinin önünde, hiç eğilmiyenlerin önünde eğiliyorlar!.. Asıl, kadirşinas Türk gençliğinin, bu vatan ve millet aşkıyla çarpan yüreklerin, dik başların önünde minnet ve şükranla eğiliriz.

Mecmuamız bir hatta iki sayısını tamamen Âkif'e hasretmek istiyordu. Fakat ne yapsak, ne kadar yazsak, ona yapılanları, onun için yazılanları az görüyoruz. Âkif'in yeri, cihetlere, ufuklara, kitaplara sığmıyan meçhul şehidin yeri gibi, inanmış insanların kalbinde, kalbimizdedir. Gönüllerimizin saltanatı onundur.

* * *

Bundan 13 yıl evvel şark semalarında bir hilâl kayboldu!.. Bu hilâl, istiklâl şairi Mehmet Âkif'ti. Bir kış günüydü, gazeteler onun ölümünü haber verdiler!..

Biz o zaman lisede talebe idik. İtiraf edelim ki Âkif'i o zaman, bu günkü kadar sevmiyor, tanımıyorduk!.. Onun sevgisini bizden esirgemişler, Âkif'i 1400 yıl geriye atmışlardı. Halbuki o içimizde, bize bizden yakındı.. Onunla aramıza kireşöhretler koydular, türlü kesafetler çektiler.

Fakat bütün bu gayretler boşa gitti. Onunla aramızdaki bütün kesafetler eridi, bütün şöhretler çürüdü.

Yalnız ve yalnız o kaldı!
Her yerimizde ve her şeyimizde o var!
Göklerimizde ki hilâl ve yıldızlar,
Gönüllerimizdeki şarkılar,
Sınır boylarındaki askerler,
Kalelerimizde ki bayraklar,
Onu söyler, ondan haber verirler!..
Ey ıssız aşıyanların, öksüz vatanların,
Esir milletlerin, mazlum ümmetlerin
şairi:

Sana ne mutlu!..

Ölümün bile, yeni doğuşlara (*) yol verdi! Mağriptan meşrıka, kadar al - yebayraklar, dalgalandıkça: Korkma! Onun sesin, senin dâvan, ebedî kalacaktır.

Serdengeçti

Millî Mücadele sıralarında Ankarada Âkif ve İstiklâl Marşının kabulü

Eşref Edip, Âkif hakkında iki cilt ve 1000 yfalık o muazzam eserinde Milli Mücadele de Âkif'i ve İstiklâl marşının kabulünü şöyle anlatır:

"Ankara'da Milli Mücadele günleri.. Ne günlerdi o günler! O günleri yaşamıyanlar, mümkün değil bunu anlıyamazlar!.. Herkes nefsine ait herşeyden feragât etmiş; Memleketin halâsından başka bir şey düşünmüyor. Herkes şahsi emellerini bir tarafa bırakmış. Bütün fikirler bir noktada toplanmıştı. Bütün kalbler, bütün mecliser Ankara'nın dağları taşları samimiyet ve ümit içinde idi. Bu mukaddes mücadelenin büyüklüğünü kutsi heyecanını terennüm edecek, onu gelecek asırlara nakledecek zaman artık gelmişti.

Maarif Vekâleti memleketin bütün şairlerini harekete davet etti. Her taraftan güzel şiirler yağmağa başladı. 724 şiir geldi. Bunların içinden bağazları seçilerek basılıp meclise dağıtıldı. Ayrıca kazanacak şiir için Vekâletçe bir mükâfat vadolunmuştu.

Vekâlet bu 724 parça şiiri iftiharla göğsü kabararak okumuş, fakat asıl aradığı, istediği şiiri bulamamıştı. Mücadelenin azameti nisbetinde, kuvvetli bir şiir, gönülleri heyecana verecek heyecanlı bir ses istiyordu.

Öyle bir ses ki gelecek nesillere, her an, o kudsiyet ve azameti terennüm etsin.. Kalbleri o heyecanla doldursun, bütün seslerin fevkinde yükselsin.. Arşın kapılarına dayansın!..

Korkma! Sönmez bu şafaklarda yüzen alsancak!.

Sönmeden yurdumun üstünde tüten en son ocak!..

Kim söylüyordu? Bu ufukları titreten ses, kimin sesi idi?

Bu ses ezeldenberi hür yaşamış, hür yaşıyan, kükremiş sel gibi bendini çiğneyip aşan, dağları yırtan, enginlere sığmayıp taşan, yurdun her taşı altında kefensiz yatan her zerreihakinden şuheda fışkıran bir milletin, iman dolu, bir göğsün sesi idi.

Bu ses; Al sancaklar dalgalanan fazilet ve şahamet şahikalarından bütün bir cihana karşı: "Hangi çılgın bana zincir vurabilir?" Diye meydan okuyan; medeniyet denilen tek dişi kalmış canavar hayasızca akınlarına karşı göğsünü siper eden bir sesti!..

Bu ses; Elinden silâhları alınmış, hürriyet ve istiklâl için, dişiyle tırnağiyle boğuşan, bir millete ümitler veren, bu kızıl faciânın içinde, ümitleri kırılmış ruhlara yeşil cennetler seren ona hakkın vadettiği büyük günlerin, büyük halâs günlerinin yakın olduğunu söyliyecek bir sesti..

Bu kadar azametli heyecanları, bu kadar kutsi hisleri, bu kadar ilâhi nağmeleri kim terennüm edebilirdi? Bütün bu heyecanları ruhunda duyan ve yaşıyan "en yüksek en ilâhi bir belâgatla yazan Mehmet Âkif'den" başka kim olabilirdi? "Senelerdenberi memleketin kederlerini, ızdıraplarını, bütün mefahirini söyliyen millet şairi Âkif'ten başka kim olabilirdi!. O zaman Maarif Vekili bulunan H. Suphi bunu biliyordu. Fakat ne çareki büyük şair, mükâfatı nakdiye verilecek diye müsabakaya iştirak etmemişti.

Âkif sanatını, aşkını, imanını paraya tahvil edemezdi. Maarif Vekili şairin bu endişesini sezdi. Müsabaka haricinde olmak müsabaka şartlarından azâde kalmak şartiyle üstada müracaat etti.

Istiklâl marşının, onun yüksek ve ilâhi belig kalemiyle yazılmasını rica etti.

Onun üzerine üstad, Taceddin dergâhının odasına kapandı. O günkü heyecanlardan, ilham alarak İstiklâl marşını yazdı...

17 şubat 1337 perşembe sabahı "Kahraman Ordumuza" ithaf edilen bu muazzam şiir Sebilürreşadın baş sayfasında intişar etti.

Bir kaç gün sonra 1 mart 1337. Maarif Vekili, bu marşı B. M. Meclisi kürsüsünden okuduğu zaman alkışlardan meclisin tavanları sarsılıyordu. Bütün meclis yekpare bir kalb halinde dalgalanıyordu.

O zaman Âkif'i bir görmeliydiniz! hazret mahcubiyetinden başını kollarının arasına almış adeta yok gibi birşeydi. Meclisin o günkü heyecanı fevkalâde idi. Mebusların hissiyatı cuşu huruşa gelmişti... Herkes imanının yükseldiğini görüyordu.

Al sancağın dalgaları gönülleri heyecandan heyecana sürüklüyordu. Milletin hürriyet ve istiklâl yıldızının dünyalar durdukça parlıyacağına bütün gönüller kalbler inanmıştı. Vecd ve istiğrak içinde koskoca bir millet bir kalb, bütün sesler bir ses olmuş kükrüyordu.

Haklıdır, hür yaşamış bayrağımın hürriyet;
Haklıdır, hakka tapan milletimin istiklâl!..

O gün fezalar yalnız bu sesle dolmuştu!..

Meclis tarihi günlerinden birini yaşıyordu. M. Kemal meclise riyaset ediyor, Cephelerden hayırlı haberler veriyordu.

Meclisin 12 Mart 1337 içtimaında İstiklâl Marşının resmen kabul merasimi yapıldı. Artık marş milletin malı olmuştu.

Mebuslar resmen kabul edilen bu marşın bir defa daha meclis kürsüsünden okunmasını teklif ettiler. Bütün meclis ayağa kalktı. Marşı heyecan ve vecd içinde bir daha dinledi. (12 Mart 1337. cumartesi saat 17.45). Âkif utancından mecliste duramamış dışarıya çıkmıştı.

Âkif'in o zaman sırtında paltosu bile yoktu, pek soğuk günlerde arkadaşı Şefik beyin (Şefik Kolaylı) muşambasını giyerdi. Bir gün Şefik bey:

-- Âkif bey, şu mükâfatı red etmeyipte bir muşamba, yahut bir palto alsaydın daha iyi olmazmıydı diyecek oldu.

Hiddetinden ne hallere geldiğini görmeliydiniz!.. Böyle söylediği için tam iki ay Şefik'le konuşmadı.

(16 haziran 1936). Memlekete dönmüştü.

Âkif bir yığın kemik olmuştu.

Ziyaretine gelenlerden biri soruyor.

Üstad diyor, icap ederse bir İstiklâl Marşı daha yazar mısınız!

Âkif'in o çukura düşmüş gözleri yaşardı.

-- Allah bu milleti bir daha İstiklâl Marşı yazdıracak hale getirmesin...

(*) Âkif'in ölümü 27 İlkkânun 1936. 75 yıllık koca bir islâm devletinin kuruluşu, dünyanın istiklâli aynı tarihe raslar. 27 kânun 1950).

www.ulkunet.com

ŞAIRI BÜYÜK AKIF!

Şair Mithat Cemal "Mehmet Akif" adlı 444 sayfalık harikulâde eserinde Akif için şöyle der:

"Akif'in kuru hayatında maddi hayatında tek bir tad yoktu. Karekterinin katılığı hayatının kuruluğu ile birleşti. Her hazdan mahrumiyeti, bu dünyevi çıplaklık onu mermerleştirdi. Heykel adam, dininin ve vatanının huzurunda, donmuş bir dalganın vecdi içinde, kaskatı yaşadı, öldü: Vatan ve din imanı".

"Kuvvetli bünyesi maden ocağında yatan, insan eli değmemiş demir kadar sertti, bâkirdi. Kumar, kadın, içki gibi insan etini peltleştiren hazları Akif bilmiyordu. Hayatı her sabah yeniden başlıyan bir mahrumiyetti. Onda ne politika ihtirası ne mevki hırsı, ne kadın ve kumar hazzı vardı. Alev parçası halindeki ruhu dimağındaki birikmiş kan damarlarının akislerini taşır. Akif dünya hazlarına dağılmadı: Kendisi; kendisine mahpus kaldı. Beynindeki bu terakümler bünyesinin kuvvetiyle birleşti; benliğinden iman halinde fışkırdı.

Onun içindir ki iman şiirini söylediği zaman eserinde Süleymaniye şaha kalkıyor.

Gene onun içindir ki İstiklâl Marşını yazdığı vakit şair kendisini bile geçti.

"Müslümanlığı Akif, "güzel" diye değil, "doğru" diye sevdi. Bu, dini bir sanatkâr gibi değil, bir mütefekkir gibi sevmekti. Onun içindir ki "Secde", "Leylâ", "Gece", "bicran" gibi ihtiyarlığında yazdığı tasavvufi şiirlerinde bile "his mistisizm" i değil, "fikir mistisizm" i var. Akif tekke müslümanı değil, cami müslümanıdır. Onda cezbeden ziyade secde var!

"İlk tanıdığım zaman ona inanmadım. Bir insan bu kadar temiz olabilirdi-. Gayri tabii faziletten yorulan yüzünü bir gün görecektim. Fakat 35 sene, bugün gelmedi."

"Menfaatınızı, sırrınızı, mukaddesatınızı ona emanet edebilirisiniz!"

"Caddelerden, nutuklardan, düğünlerden bir kelime ile şehirden kaçan adamdı.. Sokak hilekârdı; izdiham yalancıydı, Şehir münafıktı".

"İki adamı sevmezdi: Fazla terbiyeli ve fazla terbiyesiz olanı.. Nezaket ona, insanların gizlenmeye muhtaç olan bir taraflarını örten bir şey gibi görünüyordu. Gözünde fazla nazik olan adam gizli adamdı."

"Yalan söylemeğe muhtaç olmıyarak hayatını baştan başa anlatabilir."

Akif'in fazileti malûm olmaktan rahatsız olurdu.

"Nazmındaki natıka beşer kudretinin üstüne çıkar ve talihe benzer. Bazı insanlar talihli olmağa mahkûmdur; Akif'de de her istediğini yazabilmek, masharıyet değil, adeta mahkûmiyettir. Altıncı safahattaki pehlivan güresini yazan adam, bence Türk dilinin en talihli adamıdır."

"Akif Aruzun mimar Sinanıdır."

Bir çölün ortasında yükselen yedinci safahatta hayret etmeğe mecburuz ve öyle sanırım ki, bu hayretimiz bilhassa altıncı safahatın önünde neslimizle bitmiyecektir. Bu nazım bir belâ kadar büyüktür; Gölleri aşmak için dağ dağ üstüne yığan bir devdir. Türk nazmını ilk olarak yapan Fikret'tir. Fakat Akif'in nazını korkunçtur. Bu bir seldir ki, bu bir boşanıştır ki karşısına ne çıkarsa ona inkılâp eder. Altıyüz yıllık kaskatı nasrı, Akif, bileğine bir kırbaç gibi sardı, sakladı. Bu nazmı inkâr edenler bile, anlamışlardır.

Fakat insanlar, yalnız kendilerinin kabul ettikleri şeyi izdihamın önünde söylıyecek kadar seciyeli olmaktan rahatsız olurlar. Akif'i inkâr edenler, Akif'i anlamışlardır. Ve bu inkârlar, gizli imânların telâşlı, muzdarip aksülamelleridir. Akif'i anlıyamıyanlar yalnız şunlardır:

Şiirlerine "Selis Nazım" diyenler.

Türk nazmı terkip kudretinin son noktasına Akif'in eliyle çıktı. Bu dağlara taşlara, galebe, bu eşyayı istilâlar, bu ufuklar fethi, bu vak'alar cihangirliği, bütün bu zaferler: Selis nazım! Öylemi?"

* *

M. AKİF HAKKINDA DİĞER MÜTEFEKKİRLERİMİZİN HÜKÜMLERİ:

"Kur'anı Cenabıhak Türk lisanıyla inzal etmeği, murad etseydi, Cebraili bişüphe safahat şairi olurdu..

Sen ilhamını arşıalâlardan alırdın Akif! Huruçların da, hübutların da, mübârek olsun!..

Süleyman NAZİF

(Akif hakkında bir eseri var)

"Şiiri milli namile ırkımızın rüsum ve an'anatına aid neşideler kastediyorsak, peşinde serfüru edeceğimiz bir dehayı şair görüyorum: Mehmed Akif!. Hiç kimse o kadar saf ve şeffaf bir billûri beyan içinde menazırı milliyeyi teşhir etmemiştir. Türk ve İslâm ruhu safahatın rüşeymi ilhamı oldu. Tarihi edebiyat şimdilik büyük Akif'ten daha büyük, bir İslâm ve Türk şairi tanımaz!"

Cenab ŞAHABETTİN

"İttihadı islâm" davasını islâmlık kadrosu içinde şiirle neşir ve telkin eden en samimi ve heyecanlı şairimiz Mehmed Akif'tir."

Akif'in benimsediği bir davaya ne kadar candan bağlanan bir şahsiyet olduğunu "İstiklâl marşı" nda gösteriyor..

Gı. Kâzım KARABEKİR

"Şair M. Akif'e göre din, sevgi ve şefkatin sonsuz bir kaynağı, dindarlık, da riyaâmiz zühütten ziyade, fazilet, doğruluk ve hayır hahlıktı, O, herşeyin ibdaının nişanesini gördüğü, her sesde kudretinin ihtizazını duyduğu önsüz ve sonsuz bir varlığa inanıyordu. Akif müteassıp değildi. Formalitelere hiçbir kıymet vermiyor, ruhu ve ahlâkı gaye biliyordu. Dindar Akif'le, görüşürken çok defa kendimi, uluhiyet davasına kalkışan (Firaun) bile mazur görecek kadar müsamahalı düşünen, Muhiddini Arabi'nin karşısında sanırdım."

Garbde ve garbin her şeyinde müslüman şarkı boğmağa, zehirlemeğe müheyya bir eğder gören Akif, zaferden sonra garba yönelen inkılaplar karşısında pek tabii olarak durakladı ve küstü.. Ruhunda boralar koparan, inkılâplarının müteakip sademeleri Afrika'ya kadar gitti. Çanakkale abidesinin ateşli mübdii, asırların taahhübüne iftkaydane şahid olan Ehramların gölgesinde bir huzur meleel arıdı.

Or. Pr. Semsettin GÜNALTAY

"Akif şiirlerinde, dinsizliğe kaba sofuluğa, riyakâr taassuba cihad açmıştı. Akif için din doğruluk ve ilerlemektir.. Akif öteki şairler gibi ne aşık ve garamdan ne çemenlerden bahsetmiş, böyle bir şiir yazmamıştır. Akif şiirle vaaz eden bir muttaki, bir ahlakcı idi. Bir predikatör gibi, kürsüden hitap eder halkı ahlâkan yükseltmeğe çalışırdı.

Pr. Dr. Mazhar UZMAN

"Akif Çanakkale'deki ilâhi tasviri ile, bülbüldeki feryatlarıyla, İstiklâl Marşıyla neyi ve kimi terennüm etmiştir? Vakıa bunlarda, dini tahassüsler dini hayaller, dini tâbirler hakimdir. Fakat nihayetünnihaye, Çanakkale'deki ,mucize bülbüldeki vatan ve milli marştaki gurur kimin mucizesi, kimin vatanı, kimin gururudur? Hep Türkün değil mi?

Ahmet AĞAOĞLU

"Namık Kemal ve M. Akif, dağ kadar kitleli sarp ve yalçın, nehir kadar akıcı, hava kadar saf bir cevher, bu en büyük iki vatan şairinin manzumelerini bir tabiat sadeliği ve ihtişamile doldurur. Bunlar, Türk dağlarında, sularında, ovalarında kaybolmuş meçhul ve sayısız Türk çığlıklarının aksi sadalarını toplıyarak ve koyulaştırarak ebedileştirmiş eserlerdir. Vatanın dünden bu güne kalan en yüksek sesi Namık Kemalse onunla beraber, bugünden yarına kalacak ses, de M. Akif'indir.

Kasidenin sesi kızıl sultandan hürriyeti, istiklâl manzumesinin sesi düşmandan İzmir'i alan büyük kuvvetler arasındadır. Bu manzumenin ahenginde onsekiz sene evvel Karadenizden Akdenize kadar yürüyen kağnı gıcırtılarıyla karışık bütün kılıç ve mahmuz şakırtıları, obüs yiyen göğüslerden fırlamış, tekbir uğultuları, bütün inilitler, çığlıklar, yeminler, Mehmetçiğin anasına son defa "anam" deyişini yâdettiren ebedi vedalar, kelimelerden ziyade, saklı manaların ve sesin delâletinden gelme bir destan manzarası halinde var!.. Kemalin siyasi ahlâkını ve hürriyet idealini Mehmet Akif'in içtimai ahlâk ve fazilet aşkı tamamlıyordu.

Peyami SEFA

"Son şairlerin ve mütefekkirlerin meyanında hiç kimse, noksanlarımızı, zaaflarımızı, ilim irfan, medeniyet ve umran sahasındaki tedennimizi ve bağzı ahlâki tereddülerimizi M. Akif bey kadar şiddetli ve hiddetli yüzümüze vurmamıştır. Onun kalemindeki bu infial ve bu tehevvül ise daima terakki, tekâmül gibi medeni ve ilmi mefhumlar namına vuku bulmuştur."

Ümmetci ve şeriatci olmak Akif için bir nakısa değil, bir meziyettir...

Yakup KADRİ

"Şiirlerinin güzelliği güneşin güzelliği kadar zahirdir."

Prof. Ferid KAM

Dürüst ve temiz oluşuyla, vatanperverlikte feragatin, san'atta yüceliğin bir nümunesi olan şiiyle ve yalnız milli olmaktan başka bir manayı alınmasına asla tahammül ve müsamaha gösteremiyeceğimiz "taassubu ile bu yüksek talihe ulaşan Akif, artık her takdirin üstündedir. Şiirinde sancağımız için söylediğini onun için de söyliyebiliriz.

Nizamettin NAZİF

"Türk şairi, gayzında ve nefretinde haklıdır. Uzak şarka bakın! Afrika'nın göbeğine.. Akdenizin öbür ucuna!.. Sağa, sola her tarafa..

Her tarafta Akif'in kastetmiş olduğu medeniyetin, korkunç ve sırıtgan, çehresini görür. "Kan! Kan!" diye haykıran sesini işitirsiniz. Akif onu tek dişli bir canavar halinde görüyordu. Şimdi ise medeniyet 32 dişi ile birden sırıtıyor.

Ercüment Ekrem TALU

"Akif her halde saf ve cılâk kudretli bir kaynaktı. Bu kaynak çok geniş satıhlar üzerinde Cuşuhuruş eylemiş, çorak ve issız vahalar kaplamıştır.

Mehmet Behçet YAZAR

www.ulkunet.com

"Türk halk dilini onun kadar munis ve tabii kullanan olmadığı gibi, Türk halkının gönlünü onun derecesine doğrulukla ve samimiyetle inlak eden bir şairimiz yetişmemiştir. Öyle sanıyorum ki (safahat) şark ufuklarının aksileri sayılarca dalgalanmaya namzet bir şaheser olarak kalacaktır."

İbrahim ALÂETTİN

"Âkif milli şair unvanını istismar etmeğe tenezzül etmemiştir. Halbuki hiç bir Türk şairi bu mertebeye yükselemedi."

Pr. Ali Nihat TARLAN

"Âkif, Çanakkale'nin tasvirine ait sahifelerde, Mehmetçiğin türbesine gaptığı haşmetli abide de, bize yalnız kendi şiirinin son zirvesini değil, aynı zamanda edebiyatımızın, da en mühim irtifalarından birini vermiştir."

"Âkif yedi asrın en büyük irtifadır."

İsmail HABİB

"Halkın içinden çıkmış, onun acılarını duymuş ve terennüm etmiş, vatan şairi, ölümünden sonra da memleket gençliği omuzlarında taşıdı.

Mezarının başına dökülen göz yaşları memleket çocuklarının vefakârlığına takdirkârlığına en büyük şahadettir.

Âkif, herşeyden evvel duyan bir insan, ateşli bir vatanperver, akidesi sağlam bir halk şairi, Türkün bütün fazilet ve mehasinini terennüm eden, acısıyla yanıp tutuşan istiklâlini istikbâlini içten gelen latif bir sesle coşturan Âkif Mürteci olur mu?

Pr. F. Kerim GÖKAY

"İslâm ittihadının müterennimi olan Mehmed Âkif aruz vezninin kıyas kabul etmez bir üstadıdır. Halk hayatını sade bir lisanla en realist bir şekilde tasvir eder. Bazen çok kudretli bir lirizme yükselen Âkif Garp şiirinin tesiri altında kalmamıştır. O halk içinde yetişen demokrat bir şairdir."

Ord. Prof. Fuat KÖPRÜLÜ
(Beynelmilel İslâm Ansiklopedisinden)

İstiklâl Marşını memlekete ve milli tarihe armağan eden M. Âkif: işte eli, eteği ve dili temiz insanlardan, yani eli sevgi ve saygı ile öpülecek insanlardan biri idi. Bütün ömründe yalan söylemedi, riya yapmadı, cer endişesine kapılmadı, kalemini keşkül haline koymadı. Temiz yaşadı. Gözlerini hayata alnı açık olarak kapadı.

M. Turhan TAN

"Türkün İstiklâl Harbi bir harikadır; İstiklâl Marşı, da o harikanın harikalı şiiri."

Abidin DAVER

"Onun en belli başlı harikalarından biri iç e dış hayatını aynı nezahat içinde yaşamasıdır!. İecesi gündüzü bir olan adamdı. Yapmadığı bir eyi, hiç bir şart altında kimseye tavsiye etmezdi."

Ömer Rıza DOĞRUL

"Denilebilir ki hiçbir şairin eseri, manevi hayatını, bu kadar canlı olarak aksettiremez."

Âkif hakkında vardığım netice, bütün hayatını ve eserlerini, gençliğindenberi bağlandığı İslâm birliği idealinin tahakkuku için siyasi mücadelelere hasreden romantik, idealist bir şahsiyet olduğudur. Onu ayakta tutanda eserleriyidealist bir insan ruhunu, bütün tezahhurlarıyla temsil etmesidir."

Fevziye ABDULLAH
(Âkif hakkında kıymetli bir eseri var)

"Çanakkale ve Anadolu İstiklâl harplerinin öğsümüzü kanadlaştıran muazzam heyecanı, ancak onun misralarında tunçlaşarak ebediyete doğru muhteşem bir abide halinde uzanıp gitmek imkânını buldu."

Refik Ahmed

"O asırların nadir yetiştirdiği bir insanı kâdildi."

Tahir HARİMİ

"Türk edebiyatına hakiki erkek sesi o getirdi. Alev gibi çırpınan bir kalbin içinden geçerek fikrin nasıl şiir olabileceğini ilk defa o gösterdi.

Orhan SEYFİ

"Âkif kanaatının, vicdanının, adamı oldu ve böyle olarak öldü. Onun içindir ki tabutu önünde eğilmek bizlere bir borç olmuştur."

Hüseyin CAHİT

"Bence Âkif sade bir nâzım değil, aruzu kabul edişimizden kendisine gelinceye kadar, bütün Divan ve Tanzimat şairlerinden iyi kullanmış yegâne bir üstadtır. O kadar ki onun manzumeleri yanında Naci'ninde, Fikret'inde dili pürüzlü kalır.

Tahir OLGUN

"Âkif'in şiirleri müslüman, yüreğinin büyük bir Türk yüreğinin feryadıdır."

Ali EKREM

Âkif okumadan, okuduğunu anlamadan yüksek meseleler üzerinde nazariye kuran insan robotolarından daima iğrenmiş bir insandır.

Otuz senedir mekteplerimizde bir çok hayırlı değişiklikler meydana gelmiş olmasına rağmen Âkif'in cesur ve realist usulünden bugün de çok istifade edebileceğimiz kanaatindayım.

R. Nuri GÜNTEKİN

"Âkif'i yalnız şair ve nâzım sandılar, O sıfatları hakkında yazdılar. Bilmediler ki Âkif, kemalâtı insaniyenin de bir enmumuzeci idi.

H. Basri ÇANTAY
(Âkif hakkında neşrolunmamış büyük bir eserin sahibi)

"Zavallı Âkif! Yüksek idealler uğrunda yandı, yakıldı; ömrü mütemadiyen feryatlarla, âminlerle geçti. Samimiyeti, yüksek ahlâkı ve bıraktığı enfes eserleriyle kadirşinas insanlar seni daima tebcil ve tekrim edeceklerdir..

Pr. Mehmetali AYNİ

"Ben devrimizin bu en büyük Türk şairine azalıp eksilmiyen bir sevgi ile hatıramı bağlamışımdır.'

Kâzım Nami DURU

"Hiç bir şair Âkif kadar, olduğu gibi görünmek cesaretini kendinde bulamamış, sözünü özüne bu derece uydurmaya muvaffak olmamıştır..

Ağah SIRRI

"Her âfile, mümkün iki hıçranlı can ağlar.. Âkif, sana, âlemde bugün bir vatan ağlar..

Abdurrahman SEREF

"Akif şüphesiz her şeyden evvel bir şairdi. Fakat düşünen ve düşündüklerini telkin etmek istiyen bir şair.

Nevzad AYAS
(Âkif hakkında: felsefi ,içtimai bir tetkiki var)

"Âkif büyük bir Müslümandı. Türk olarak yaşadı. Türkçe düşündü. Türkçe yazdı. Türkü terennüm etti.

Halim SABİT

"Bir çok fikirlerde birleşemediğimiz Âkif'in bizden asla ayrılmıyan tarafı, şerefli ve müstakil bir millet görmüş olmak davası idi. Âkif softaların binbirinde gördüğümüz zilletlerin hepsinden uzak kalmıştır. Bizim fikrimize düşmanlığı onu, asla vatana aykırı bir politika içine sürüklememiştir."

F. Rıfkı ATAY

"İstiklâl harbinin en heyecanlı anlarında Ankara'da Ankara'nın ufuklarından akseden top sesleri, onun bu ruhi ihtiyacını karşılamakta en coşkun bir musiki tesiri yaptı. İstiklâl marşının bağzı satırlarında bu gürlemelerin kaybolmaz tarnkaları var!"

H. Ali YÜCEL

"Bence M. Âkif, zamanındaki sanatkârların ekserisi ya saraya uşaklık ederken, veya açlık, sefalet, esaret acıları içinde bir millet kıvranırken, o halka inmiş sahasından, bekçisinden bahsederek, o zamana kadar sanatkârların hakir gördükleri mevzuları işlemiş bir şairdir."

S. Zekeriya SERTEL

"Âkif inanmış adam; büyük şair."

Nazım HIKMET
(Anadolu Destanı'ndan)

"Herkesin gecelerden, gölgelerden bahsettiği zaman, o bir idealin heyecanlı kahramanı olmuştur."

Sadri ERTEM

"M. Âkif, idealisti. Gayesi için, ölüm döşeğine dirdiği güne kadar, dönmeden, eğilmeden, yılmadan, bıkmadan, durmadan döğüştü.

Davasını getirdiği bütün seyyieiere rağmen saçları, sakalları ağarmıcaya kadar ve seneler belini iki kat edinceye kadar, mukaddes bir yük gibi diyar diyar taşıdı: Satmadı. Satılmadı.

Naci Sadullah

"Onu kim okudu da milli gurur ve heyecanın sağnaklarına tutulmadı. Milli savaşda Âkif, Kurtuluş mücadelesinin mânevi cephesini idare eden adsız bir kahramandı"

Esad Adil MÜSTECABİOĞLU
(Âkif hakkında bir eseri var)

"Baktım herkes Âkif'in lehine yazıyor. Benim de aleyhine yazacağım geldi. Alkışa dayanamam."

N. ATAÇ

★

"Âkif'in Türkçesi, sağlam sıhhatli bir Türkçeydi. Onun dili, Servetifünuncuların dili gibi, hasta mariz, frengili, kozmopolit değildi."

"Herkesin el etek öptüğü, kavuk salladığı, bir devirde. Âkif:

— "Üç buçuk soysuzun ardında sağırlık yapamam,

Hele hak namına haksızlığa ölsem tapamam!.

diyordu. Mısıra gidişinin sebebi budur.."

" O Tanrı dağı kadar Türk, Cebelinur (Hirâ dağı) kadar müslümandı."

Osman YÜKSEL
(Hakkın ve halkın şairi Büyük Âkif adlı eserden)

"Peşin söyliyelim ki, Türk istiklâl marşı şiir kalitesi ve söyleyiş güzelliği bakımından yeryüzündeki milli marşların hiç birisiyle ölçülemiyecek kadar üstün ve derin manalı bir şiirdir.

Nihat Sami Banarlı

Hususi dostlar, resmi şair taslakları Atatürk'ün etrafını sarmışlar: Atam!. demişler, şu mürteci herifin yazdığı marşı atalım:

Atatürk'ün cevabı şu: Daha iyisini yazın da değiştirelim.

★

Londrada çıkan Taymis gazetesinin 28 nisan 939 tarihli aylık edebi nüshasından:

"Mehmet Âkif, Türk ruhunu iyi anlamış ve ona heyecanlar yaşatmış, halk tarafından sevilen bir şair, ateşli bir vatanperverdir. Türkiye'nin 908 de başlıyan son siyasi tarihinin hemen her sayfası, onun şiirlerinde tecelli etmiştir. 927 den itibaren Türk matbuatında yazıları görülmez olan bu şair 937 de vefat etmiştir.

Türklük âlemine en yüksek heyecanlar veren ve Cumhuriyet hükümeti devrinde bestelenen İstiklâl Marşının güftesi, de bu şairin eseridir.

M. Âkif hakkında Türk Matbuatında çıkan tenkit ve tahliller, bu şairin halkın görüşünü, efkârıumumiyeye aksettirmekte, büyük bir istidat sahibi olduğunu ve görüşleriyle memleket halkının ekseriyetinin düşüncelerine tercüman olduğunu tebarüz ettirmiştir."

www.ulkunet.com

Mevlâna ve Muhammed İkbal

Mevlâna Rumi'nin 676 cı Yıldönümü

17 Aralık 1949 günü Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesinin büyük konferans salonunda bir toplantı yapılarak, parlak tazimlerle büyük şair ve âlim Mevlâna Celâleddin Rumi'nin ölümünün 676 cı yıldönümü anılmıştır. Dinleyiciler arasında, üniversite erkân ve öğrencilerine ilâveten diplomatik kordan bazı üyeler ve Başkentin yüksek tabakalarından birçok kimseler hazır bulunmuşlardır. Basında evvelce ilân edilen proğrama saat 15.30 da başlanmış ve üç saat sonra nihayete ermiştir.

Toplantının kısa açılış nutkunu Ankara Üniversitesi Rektörü Dr. Hikmet Birand yaparak misafirlere ve bilhassa toplantıda konferans vermeği kabul eden Pakistan Sefiri Mian Beşir Ahmed'e teşekkür ederek hoş geldiniz demiştir.

Ney taksimini müteakiben Tıp Fakültesinden Dr. Feridun Nafiz Uzluk, Mevlâna Rumi'nin hayatı, karakteri ve başarıları hakkında Türkçe bir nutuk vermiştir.

Konuşmak üzere ayağa kalkan Sayın Mian Beşir Ahmet sürekli bir şekilde alkışlanmıştır. Toplantıyı teşkilâtlandıranların arzusuna uyan Sefir, Urdu lisanile konuşmuş ve konferansı sonradan Türkçe'ye tercüme edilmiştir. Kendisinin ele aldığı esas Mevlâna Rumi'nin, Pakistan Milli şair ve filozofu Dr. Muhammed İkbal'in düşünceleri üzerindeki tesirleri olmuş sayın sefir, İkbal'in şiirlerinden aldığı parçalarla bunu belirtmiştir. Hitabının, tercüme edilmiş Türkçe (tam) metni ilişik olarak gönderilmiştir.

Sayın Sefirden sonra, İngiliz Kültür Heyetinden Mr. H. S. Everett kalkarak mesneviden bazı parçaların İngilizce tercümelerini okumuştur. Bay Kemal Edip Kürkçüoğlu da Mevlâna'nın bazı Farsca ve Türkçe şiirlerini okumuştur.

Nihayet, Mevlâna türbesine ait bazı fotoğraflarla Profesör Browne, Nicholson, Gibb ve Dr. İkbal'in portreleri ve İkbal ile Mevlâna Rumi'nin hayali resimleri projeksiyonla gösterilmiştir.

> Mevlâna Rumi'nin 676 cı Ölüm Yılını Anma maksadile 17 Aralık 1949 günü saat 15.30 da Dil ve Tarih - Coğrafya Fakültesi Konferans Salonunda yapılan tören münasebetile: Pakistan'ın Türkiye Sefiri Mian Beşir Ahmed tarafından verilen konferans.

MEVLÂNA RUMİ'NİN HAYATI VE PAKİSTAN'IN MİLLİ ŞAİRİ MUHAMMED İKBAL'E TESİRİ:

Birkaç gün evvel, Ankara Üniversitesi Tıp Tarihi profesörü Dr. Feridun Nafız Uzluk tarafından bugün bu salondaki topluluk hazır bulunmak ve Urdu lisanile, Hazreti Mevlâna Celâlettin Rumi'nin ölüm yılını anmak maksadile bir konferans vermek üzere davet edildiğim zaman hem memnun olmuş hem de hayret etmiştim. Memnuniyetimin sebebi İslâm Aleminde müşterek kıymetler bulmak, hayretimin sebebi ise, o kadar asrileşmiş Türkiye'nin eski İslâmik an'anelerini unutmamış olmasıdır. Öğrendiğime göre, bu topluluktaki diğer hatipler, konferanslarını Türkçe, Farsca ve İngilizce olarak verecekler. Benim de, Mevlâna Rumi hakkında, Pakistan'ın milli şair ve filozofu Dr. Muhammed İkbal üzerindeki tesirleri bakımından konuşmam istenmişti. Bu tesirleri, İkbal'in eserlerinde belirdiği kadar ve bu münasebetle İkbal'in bazı mısralarını okuyarak anlatmam icabediyor.

Bir zamanlar Selçuk İmparatorluğunun başkenti olan Konya şehrinin, güzel camileri ve Mevlâna Rumi'nin türbesile meşhur olduğunu çok evvelden bilirdim. Türkiye'ye geldikten sonra da bir çok defa işittim. Osmanlılardan evvel, Selçuk Türkleri, Milâttan sonra 1077 yılından 1300 tarihine kadar Küçük Asya'nın bazı kesimlerinde hüküm sürmüşlerdir. Selçuk Sultanlarından Alâeddin Keykûbbat şöhret salan sofi - şair Mevlâna Rumi'nin hâmisi ve şakirdi idi.

Mevlâna Rumi Milâttan sonra 1207 tarihinde Belh'de doğdu ve hayatının mühim bir kısmını geçirdiği Konya'da 1273 yılında öldü. Mevlâna, İslâm âleminin en çok tanınmış şahsiyetlerinden biridir ve müessir şiirleri Pakistan, Efganistan, Türkistan, İran, Türkiye ve diğer herhangi bir Müslüman memlekette hayranlıkla okunmaktadır. Pakistan'daki edebiyat merkezlerile kendini mistisizme vermiş halk kitleleri arasında Mevlâna Rumi'nin şiirlerine karşı büyük bir alâka gösterilir. Kawwalis veya Simaa denilen müzikli toplantılarda "mesnevi" önemli bir yer işgal eder. Mesnevi, İslâm an'anesinin kıymetli bir eseri olarak kabul edilir. Hakkında bir çok kitap ve tenkid mahiyetinde olan yazılar neşredilmiştir. zaman, zaman Mesnevi ile Şemsi Tebrizinin eserlerinin yeni baskıları çıkmaktadır.

Son zamanlarda, bizim milli şairimiz İkbal, halkımızın Mevlâna Rumi'ye olan alâkasını canlandırmış ve ona olan kendi ruhi bağını göstererek ve kendisini bu büyük Müslüman evliya ve şairin şakirdi addederek onu bize daha fazla sevdirmiştir.

Hakikatte Mevlâna, muayyen bir millete mensup olmıyan fertlerdendir. O, bütün bir İslâm Milletinin ruhi mürebbisidir. 1922 yılı Türk zaferleri münasebetile yazdığı meşhur Tulu-i-İslâm şiirinde İkbal şunu söylemektedir.

> Renk ve kan mabudlarını parçalıyarak
> kendini Millete ver,
> Bırak olmaz olsun Turanlı ne İranlı nede
> Efganlı,.

Mevlâna Rumi'nin Mesnevi'si bütün dünyaca tanınmıştır. Şems-i-Tebriz'in şiire ait eserleri de meşhurdur. Mevlâna Yunan felsefesini muhakkak ki biliyordu, fakat onun mistisizmi Müslüman hayat felsefesine istinad ediyordu. Şiirleri akıl (rasyonalizm) ile seziş (entüisyon) karışımıdır, fakat kendine esas rehber olarak sezişi kabul etmiştir. Kendi mistisizmi diğer mistiklerinkinden farklıydı. Kendisi hareket ve gelişme taraftarıydı. Fatalizm yerine ihtiyari hareketi tavsiye, mücadeleyi de hayatın bir özü olarak kabul, ederdi. O, ferdin ölmezliğine, ferdi şahsiyetin âlemşumul bir şahsiyet olarak yeniden çıkacağına inanırdı. Onun için şiirlerinde daima hayat ve hareket havası eser. Uyutucu değildir. Bilâkis uyandırır ve mahmuzlar.

Bizim meşhur milli şairimiz İkbal, Hazreti Muhammedden sonra sevdiği Mevlâna Rumi'den büyük ölçüde ilham almıştır. Mevlânayı kendine bir lider ve rehber ittihaz etmiştir.

İkbal'in hayat görüşü "Ferd felsefesi" olarak tanınmıştır. Onun ölüm yılının rakamları "Ferd Dini Peygamberi" "Prophet of Religion of Self" tâbirinden çıkarılabilir. Mevlâna Rumi için "Kitabı olup Peygamber addedilemiyen" İkbal içinde "Peygamber gibi öğüt veren fakat Peygamber tâbir edilemiyen" kimseler denir.

İkbal'e göre hayatın esas gayesi, her insanın kendi şahsiyetini idrak etmesi ve kendindeki gizli kuvvetten istifade ederek, kâinatın terakkisinde Allahın sağ kolu olmasıdır. "Allah, hakiki insanı arar, bulur." Allaha en yakın olan insan en mükemmel insandır. Hayat daima ilerliyen ve herşeyi içine çeken bir harekettir. İlerlemenin sırrı yeni emel ve istekleri yaratma kabiliyetindedir. Hayat yalnız hürriyet uğrunda yapılan bir mücadeledir.

> "Mevcudiyetin şekli şahsiyetin bir tesiridir,
> Sizin gördüğünüz herşey şahsiyetin bir sırrıdır;
> Şahsiyet kendini idrak ettiği zaman,
> Düşünce Âlemini meydana çıkartmıştır,
> Alevleri yüz İbrahimi yaktı,
> Bir Muhammedin lâmbasının yanması için,
> Şahsiyet yükselir, tutuşur, uçar, parlar,
> Yanar, pırıldar, öldürür ve beslenir.
> Hayatı idame ettiren maksattır:
> Maksat kervanın çanıdır.
> Hayat araştırmada gizlidir,
> Onun esası istekte saklıdır.
> Şahsiyet adında olan parlak nokta.
> Tozumuzun altındaki hayat kıvılcımıdır.
> Aşk onu daha devamlı, daha canlı,
> Daha çok yanan daha parlak bir hale sokar."

İkbal yeni bir adam ile yepyeni bir dünyaya susamıştır.

> "Yapını insan şekline koy,
> O insanı dünyaya ver!,
> Hayatın yolu faaliyetlerden teşekkül eder,
> Yaradılışa bakarak neş'e duymak hayatın kanunudur.
> Kuvvetli karakter sahibi bir insan ki kendinin efendisidir.
> Talihi hoş görür.
> Eğer dünya onun neş'esine uymuyorsa,
> Göklere karşı harp ilân eder,
> Kâinatın temellerini kazarak,
> Atomlarını yeni bir şekle sokar.
> Sağlam kalbi olan bir kimse,
> Büyük işlerde kendini gösterir.

İkbal'e göre hayat, ezeli olduğu kadar yenidir.

> "Hayat ezelidir, fakat daima ilerler ve daima gençtir!"

İkbal yeni bir dünya isteyerek şunları yazar:

> "Bu yıldızlar eskidir, bu sema artık yıpranmış bulunuyor,
> Ben ise genç bir dünya istiyorum."

Ve şöyle devam eder :

> "Belki de bu kâinat henüz tamamlanmamıştır
> Çünkü hala ayni sesi işitiyorum. "Ol ve oldu."

Bütün dünya, insan mücadelesinin tesirinde kalır :

> "Benim ateşli melodim, bir tarafta,
> Allahın ta kendi hariminde bir yıldız yaratmış,
> Diğer bir tarafta da, Sıfatların mabedinde,
> "Sâlim bir köşe için feryad" vermiş."

Bakınız, Allah'la nasıl bir işbirliği tavsiye ediyor :

> "Sen geceyi yarattın, ben de lâmbayı."

Sonra, Allaha olan sevgisinden ne kadar sürur duyuyor.

> "Deliliğimin çölünde,
> Cibrail kıymetsiz bir av gibi duruyor.
> Ey insanca gayret, Allah'ı kendi tuzağında tut."

Bu bize Mevlâna Rumi'nin şu mısrasını hatırlatır :

> "Onun (Allahın) büyüklüğü altında insanlar vardır,
> Bunlar, melekleri, Peygamberleri, hatta
> Allahın kendisini avlarlar!

İkbal belki de, Rumi'nin hayat nazariyesi olan devamlı faaliyeti ilk defa olarak ve esaslı bir şekilde kavrayan mütefekkirdir. Allah en fâal varlıktır. "Hergün meşguldür". Mükemmel insan, Allaha vasıtasız yaklaşabilir ve her insan mükemmeliyete ulaşmak arzusunu gösterebilir. Rumi ve İkbal şahsiyeti kuvvetlendirmek istediler. Onlara göre, şahsiyet sahibi olmakla bir bakımdan şahsiyetten feragat etmiş olmak ara-

www.ulkunet.com

unda, tezat yoktur. Her ikisinde merkezi fikir, sevgidir - öyle bir aşk ki, ferd onun vasıtasile bütün güçlükleri başarı ile aşarak Allah'a pek yakın gelebilir. İnandıkları mukadderat, irade ve gayretlerine bir set çekemez. O da şöyle söylemiyor mu?

(1) İnsan herhangi bir şeyi ancak kendi gayretlerile elde edebilir.

(2) Allah, değişikliği istemedikçe, bir milletin mukadderatı değişmiyecektir.

Rumi devam ederek, "Semeresiz gayretin uyumaktan iyi olduğunu" söyler. İkbal hayatın devamlı bir gayret ve sürekli bir seyahat olduğunu kabul eder ve şunu söyler :

"Her istirahat yerinden daha uzaktır senin istirahat yerin.
Hayat ileri ve daha ileri doğru seyahatten başka birşey değildir!

İkbal'in şiirlerinde, Rumi'ye beslediği sevgi ve bağlılık ifadelerine sık sık tesadüf edilir. "Esrar-ı-Khudi" adlı mesnevisinin girişinde, şunları söylemektedir :

"Üstad Rumi, benim toprağımı iksire çevir.
Benim küllerimi alevlendir.
Ben bir dalgayım ve onun denizinde kalacağım.
Bu suretle parlayan inciyi kendime mal etmiş olacağım.
Geceydi; kalbim göz yaşlarıma yol verdi.
Sessizlik benim Allah'a olan niyazlarımla doldu.
Artık gözlerim tahammül edemez bir hale girdi,
Yorgunluğun tesirile uykuya çekildi.
Orada üstad, Hakikat şekline inkılâbederek
Kur'anı Farsca yazdı.
O şöyle dedi: "Ey çılgın âşık,
Aşkın temiz şarabından bir katre al,
Bir konca gibi, daha ne kadar sessiz kalacaksın?
Ravihanı ucuza sat: bir gül gibi!
Sen ateşsin: dünyayı ışığınla doldur.
Diğerlerini kendinle beraber yak!
Bu kelimeler benim göğsümü ateşe verdi,
Ve bir ney gibi şişirdi;
Ben bir telden çıkan müzik gibi yükseldim.
Gayem, kulağa bir cennet hazırlamaktı,
Şahsiyetin örtüsünü kaldırdım,
Ve onun muazzam sırrını ifşa ettim".
(Son satır, onun şahsiyet Felsefesine aittir).

(Devamı var)

ALLI ŞİİR

Sönmiyen ateştir yârin dudağı,
Her renkten ziynde alı severim.
Bir şafak misali gelin duvağı,
Yüzünü okşayan tülü severim.

★

Bir kız indi kiremitli konaktan,
Alev alev tutuşturdu yürekten.
Al renk bir lûtuftur güzele Hak'tan,
Al al kınalanmış eli severim.

★

Belindeki kemer ateş mi canan,
Kollarım tutuştu, hâlim perişan.
Gerdanında benlerinle yarışan,
Rıcanı, yâkutu, lâli severim.

★

Al yaşmaklı kızlar dilenivermiş.
Bulut, mektup olmuş yollanıvermiş.
Ufuk, bayrağımla allanıvermiş,
Burda doğdum, ben bu ili severim.

★

Yâre mendil sundum allı ipekten,
Ben alı severim, dedim ki: ya sen?
Dedi: Herkes bilir, ayıp bilmezsen,
Âşıklardan Arslangüli'yi severim.

Cevdet H. Aralangül

ABONELERİMİZE : İlk çıkışımızdan itibaren Serdengeçti'nin 3 - 6 - 12 aylığına abone olan bir çok abonemiz vardı. 3 Aylıklar 75 kr. gönderdiler. Bunların hesabı çoktan bitti. 6 aylıklar "150" gönderdiler, bunlar da bitti. Seneliklerde 12 mecmua parası 300 kr. gönderdiler. Yıllıklara birer adet de "Türklüğün Perişan hali" adındaki kitabımızdan göndermiştik! Bu kitapla senelikler de tamam oldu. Kendilerine birinci sayıdan itibaren mecmuamızın bütün sayıları gönderilenlerden bir ricamız var. 9 sayımızı alır almaz 300 kr. luk pul göndererek abonelerini yenilesinler. yenilemek istemiyenler lütfen vaziyeti bildirsinler!. Biz kendilerine mecmua göndermekte devam edeceğiz. Çok rica ederiz. Bizi yormayın. Abonelerimiz binleri aşıyor. Hepsine ayrı ayrı mektup yazıp hesaplarını bildirecek durumda değiliz!.

1 - 2 - 3 - 4 sayıdan sonra senelik abone olanların bizde daha bir kaç sayı alacağı var. 6 aylıklar bitti. Sonradan abone olanlara mevcudu kalmadığı için eski sayılar gitmedi. Bütün karışıklıklar buradan çıkıyor.

Herkes kaç, kuruş gönderdiğini bilir. Kaç sayı aldığını hakeza bilir. Ona göre hesaplasın göndersin. Aman ihmal etmeyin. Küçümsemeyin 150 veya 300 kş. luk posta pulu gönderin Damga pulu olmasın! Almıyorlar. Posta pulu, Resimli puldan! Onu ben çok severim. Koynumda taşıyacağım. (15 kuruşluğundan olursa iyi olur).

TEŞEKKÜRLERİMİZ : Yerden göğe kadar teşekkür edeceğimiz dostlarımız var! Bu hayırsever vatandaşlar hızır gibi en sıkıntılı anlarımızda yetiştiler. Ceyhandan Bekir Haseki ve Ahmet Turan, Uşaktan M. Altıntığ, Boyabatlı, Değirmisazlı, Somalı, Sivrihisarın Kanadat köyündeki arkadaşlar, Karabük, Nazilli Fabrikalarındaki candan dostlar. (Şimdi aklımda hepsi yok, "10" sayımızda ayrı ayrı Sarih adreslerini isimlerini zikredeceğiz). Bu kardaşların cümlesine, candan ve gönülden teşekkürler, selâmlar, saygılar. İyilik unutulmaz!.. Unutmıyacağız!..

ÖZÜR DİLERİZ : Şu son aylarda bizim cephe de faaliyetler arttı. Bir çok dostlarımızın kitapları çıktı. Bu eserler üzerinde ayrı ayrı durmak isterdik. Ne yazık ki şu sayıda bu işi yapamadık. Bir köşeye sıkıştırıvermeğe de gönlümüz razı olmadı. İnşaallah "10" sayımızda.

Diğer bir çok kardaşlarımız da şiir ve yazı gönderdiler. Yersizlik yüzünden bunları da koyamadık. Hatta bir çokların matbaaya vermiştik, dizildi. Birde baktık ki hududu aşmışız. Ölçüyü kaybetmişiz. Dizilmiş bir şekilde, öylece kaldı, "10" uncuya..

Kitap, yazı, şiir gönderen arkadaşlarımızdan özür dileriz.

Serdengeçti

YERİMİZ VE İDAREHANEMİZ

(Başı S. 2 de)

leştik. Burayı anlatmaya lüzum var mı? Her türlü pislik! Beşerin sefaleti. Teneke damlar, rüzgâr esince yıldızlar görünür. Yağmur yağınca hepsi içerde... Yollar helâ, çamur. Artık yavaş yavaş hapishaneye yaklaşıyoruz. Konya'da 3 sayımız çıkıyor. Mahkemeler bitmiş! Temyiz tasdik etmiş!! Tevkif, yakalama doğru Konya Ceza evi... Bentderesinden, pishaneden, hapishaneye naklolunduk.

Kış orada geçer. Hapisten çıkılır 4 sayı çıkar.

Serdengeçti Sayı : 4.

İdarehane : Atıfbey Ma. Bentderesi. No. 316. Yine ora...

Serdengeçti Sayı : 5.

İdarehane : Hisar Demirfırka Ma. Kadife Sok. No. 4. Ankara.

Hisar benim eski yerim. 1944 hareketinin plânlaştırıldığı yer. Amma eski odan işgal edilmiş.

Şimdi ki oda kale yıkıntıları içinde...

Serdengeçti Sayı : 6 - 7 aynı adres..

Serdengeçti Sayı : 8.

Hamamönü Kutlu Ap. No. 209.

A!. Arkadaşlar! Bizim Serdengeçti işi ilerletmiş! Apartmana taşınmış!.. diyorlar. Bir dakikada 10 ton lâf eden bir arkadaşımız var!.

O takılıyor: Oğlum 40 - 50 bin basıyormuşsun. Bak apartmana taşındın. Bizi yanına aylıklı avukat al!..' "Adı apartman gelde gör!" dedim. Mağma tabakasına yakın bir yer!. Bağzı mektuplar geliyor. "Serdengeçti Müdürlüğü yüksek katına" diye. Hem de zarfın üstüne böyle yazıyorlar!. Doğru idarehaneye...

Geçenlerde baktım bizim apartmanın önünde bir müvezzi geziniyor. Postacı mütemadiyen yukarıya, yüksek katlara bakıyor. Başını o kadar kaldırıyor ki nerdeyse adamın külahı arkaya düşecek! Kimi arıyorsun dedim.

Burada bir gazeteci varmış diye söze başladı. Zarfa baktım "Serdengeçti Müdürlüğü yüksek katına" diyor. O benim dedim, inanmadı; halâ yüksek katlara bakıyordu. Benim, ben olduğumu isbat edinceye kadar akla karayı seçtim. İn aşağıya dedim. İndi, bir daha in!.. indi. Bir daha, bir daha nihayet yerin dibine girdik! Yüksek makam, alçak makam oldu gitti. İnsan ölünce toprağın bir metre altına gömerler.. Biz şimdiden iki ikibuçuk metre aşağıdayız! Ölüm bile bizim için bir yükseliş olacak!..

Şimdi oradan da çıktık. Bir kömürlükteyiz! Kömürlüğü ömürlük yaptık. Yaşayıp gidiyoruz.. Altı da bir üstü de bir yerin dedik. Girdik yerin dibine. Şu dünya yüzünde bir yerimiz yok.

Ufacık bir yerimiz var! O, da posta kutusu. Onun için, bizimle haberleşmek mektuplaşmak istiyenler, doğrudan doğruya P. K. 353 adresine müracaat etsinler!..

www.ulkunet.com

Bayilerin Resmigeçidi!.

★★

Muhterem okuyucularım: Biliyorsunuz ki herkesin bir derdi var!. Bizim derdimiz, de bayiler.. Her sayının arkasında bir bayiler türküsü çağırıyoruz!. Fakat kim dinler, kim duyar?..

"Balık baştan kokar derler" Memlekete bir vurdumduymazlık yayılmış!..

Sekizinci sayıda "Bizim Serdengeçti'nin parasını göndermiyenleri 30.000 - 40.000 okuyucumuz huzurunda alenen teşhir edeceğiz. Onları kıldan ince kılıçtan keskin bir köprüden geçmeğe davet edeceğiz, ceplerinde Serdengeçtinin parası olanlar ağırlıklarından Cehenneme,, efkârı umumiye cehennemine düşecekler" diye yazmıştık.

İnsanın kabahatını "Allah bile yüzüne vurmazmış!" Amma, ne yapalım. Mecbur olduk, mecbur ettiler!

Bayileri ikiye ayırdım.

1) Birinci sayıdanberi kendileriyle iş yaptığımız bayiler (umumiyetle bunlar, çok satış yapan vilâyet ve büyük kasabalardakiler).

2) 4 - 5 sayıların ikinci baskısını yaptıktan, 8 sayıyı çıkardıktan sonra, münasebete girişti-ğimiz bayiler.

Birincilerle 4 yıldır, ikincilerle 4 aydır iş yapıyoruz...

Bu sayıda birincilerin resmigeçidi başlayacak. Bu geçid resminde yalnız kötüler değil, iyiler, de bulunacak. Aşağı yukarı bütün Türkiye'nin bayi listesini takdim edeceğiz.

Bu listeyi ben üç dört senede tamamlıyabildim. Çok müşkülât çektim. İyiyi kötüyü ayırıncaya kadar, da binlerce, mecmua parası dolandırıldım. Gazetecilik hayatına yeni atılacak, dergi v.s. çıkaracaklar için tam bir fırsat; hazır bir liste.. Hem de dört yıllık tecrübeden geçmiş, köprüden geçmiş bir liste:

Serdengeçti mecmuası bayiler defterinden aynen.

ADANA : Hüseyin Polisci (U. G. Bayii).

Soyadının Polisci olduğuna bakmayın, mektup yazmadan, zor kullanmadan polise müracaat etmeden paranızı gönderir. Bizden "10" numara aldı. Köprüyü yıldırım hızıyla geçti.

ADANA : İbrahim Gezginci. (G. Bayii).

İlk sayılarda, parayı cebinde biraz gezdirdi, bizi bezdirdi amma sonradan telâfi etti; özür diledi. Unutulmuş! Çok satış yapan gayretli, kuvvetli bir bayidir. Köprüyü geçmek için, evvelâ bir hayli tereddüt etti. Sonradan süratle geçti. Kendisinden memnunuz.

AFYON : Abdurrahman Şeref. (Ayyıldız pazarı).

Namuslu doğru bir adamdır. Kelimenin tam manasiyle ağır bir zat! Geç gönderir amma işini temiz ve noksansız yapar. Köprüyü, telâşlanmadan, sağa sola yalpa vurmadan ağır ağır geçti. Allah selâmet versin.

ANTALYA : Dilek Kitabevi.

Kendisini şahsen tanırım. Kibar, dürüst bir zattır. Fazla mesguliyetinden dolayı biraz ihmalcidir. Amma kimsenin parası kalmaz!.

ANTALYA : Ali Hazer : (G. Bayii).

El Hazer!.. Ali Hazer çok satış yapan her yere girip çıkan bir bayidir. Çalışkandır.. Alışkandır. Acelecî, telâşlı bir arkadaştır amma para husunda hiçmi hiç acelesi yok! Ne zaman olsa verir. Meselâ Antalya'ya yolunuz düşerse kendisini görür alırsınız. Bizim mecmua için çok gayret ediyor. Allah razı olsun!..

ANTAKYA : Ali Haydar Altınay.

Ey Altınay! Hemşerilerin söyledi; hemde çok zengin adammışsın! Sana yazılan (elden - posta ile) mektupların haddi hesabı yok!.. 1 - 4 e kadar bütün sayıların parası duruyor 5, 6, 7, 8 gönderilmedi tabii.

Altınay! Altınay!. Sen ayı yıldızı altına tahvil etmişsin! Hemde Fransız altınına!.. 24 ayar bir adammışsın! ne diyelim!.

ANTAKYA : Osman Barutçu (G. Bayii).

Arkadaşımız dürüst ve temiz bir bayidir. Amma son zamanlarda yeni bir usul tutturdu.

Bende paranız 25 lira olmadan göndermem diyor. Biz sermayesiz insanlarız Osman bey.. 25 kadar bekliyemeyiz. 10 lira olur olmaz gönderin... Zannedersem şimdiye kadar 10 lirayı çoktan geçti.

AYDIN : S. Gezer. Osman Sezginer. (Kitapçı).

En süratli, en dürüts bayilerimizden! Siparişi dahi telgrafla yapar. Ne mektup, ne rica, ne hesap göndeririz. Alır sayar, hesaplar, derhal gönderir. Bütün bayiler Aydın bayimiz gibi olsa, Serdengeçti haftalık çıkabilir. Bizden "10" numara aldı. Sonsuz teşekkürler.

AKŞEHİR : Osman Tuğrul. (Kitapçı).

Üç Osman bir araya geldi. Osman olsunda çamurdan olsun! Akşehir de tıpkı Aydın gibi. "10" numara. Selâm ve teşekkürler...

AMASYA : Resul. (Kitapçı).

Gayretli gayet temiz iş yapan bir bayimizdir. Selâm ve saygılar.

ADAPAZARI : Süleyman Fescioğlu.

İlk zamanlar çok iyi idi. Sonradan biraz gevşedi. Meselâ 7 - 8 sayıların paraları halâ duruyar. Amma muhakkak gönderir. Kendisine itimadımız var.

AYVALIK : F. Ceylan.

Kalender bir zat! Ne dersen onu yapar. Yalnız parayı Osmanlı Bankası ile göndermese.. Gayrımüslimlerle pek anlaşamıyoruz!.

AHMETLİ : Ali Kayacan.

Kaya gibi sağlam. Bizden "10" numara aldı! Süratli ve dürüst. Selâmlar.

AKHİSAR : B. Mustafa. Dürüst, çalışkan, temiz "10" numara.

BURSA : Ali Haydar (U. G. Bayii).

Neden bilmem! Çok sevdiğimiz Bursa'da biz yok gibiyiz! Bayiler mi gayret etmiyor Halk mı tanımıyor. duyduğumuza göre teşhir etmiyorlarmış. Atıyorlarmış bir köşeye! Ali Haydar firması dürüsttür amma az satar.

BURSA : Ankara Kitabevi.

Dürüst, temiz, inanılır, güvenilir bir arkadaştır. Tavsiye olunur.

BURDUR : Halil Kayrakcı. (Kitapçı).

Halil Kayrakçı ile şahsen tanışırız. Beni hapishaneye kadar takip etti. Hâl hatır sordu. Kalender, dost mizaclı bir arkadaş!. Serdengeçti onun gayretiyle Burdur mıntıkasında bir hayli tutundu. Bağzı dostlar kendilerinden şikâyetçi... Vurdumduymaz diyorlar!. Öyle değil. Halil hassas bir adam. Biraz ehlikeyf olduğu için eski hesabı yenisine karıştırıverir amma ayılınca hatasını anlar.. İyi çilekeş, hayrı seven insandır.

BOLVADİN : Hüseyin Tosuner. (G. Bayii).

Bolvadin karıştı. Eskiden Kantarcıoğlu vardı. Kendisiyle iyi iş yapıyorduk. Sonradan ortaya bir tosun çıktı... Kantarcıoğluna gelen dergileri ben satıyorum bana gönder "deye yazdı. Gönderdik. Yaynız "7" ci sayının parası geldi. "5 - 6" parasını Kantarcıoğluna teslim etmiştim diyor. "8" den ses yok. Mektuplar yazdım cevap yok!.. A tosunum bir cevap ver! Sen iyi bir arkadaşa benziyorsun! Ben sana mecmua göndermeye devam edeceğim alâkayı kesmiyeceğim.

BAYINDIR : Rasih Soysal. (G. Bayii).

Birden altıncı sayıya kadar gönderildi.

Nice mektuplar yazıldı. Bayındırdaki arkadaşlara müracaat edildi. Fayda yok!. 10 para almadık. Üstelik vasıta kıldığımız arkadaşlara da hiddet ve şiddet göstermiş!..

R. Soysal! Biz Eğelinin efe olduğunu biliyorduk amma bunun böylesine efelik demezler!. Bunun böylesine K..... derler. Senin soy adını ikiye ayırmalı... O zaman adın tam yaptığın işe benzer. Bayındırlı okuyucularımızdan ricamız şu: ya bize dürüst, namuslu bir bayi bulunuz. Yahut abone olunuz!. Bizi böyle adamlarla uğraştırmayınız.

BANDIRMA : Mustafa Evyapaa (G. Bayii).

Bu arkadaş yalnız ev değil, gönül de yapar. Gönül alır. Temiz idealist bir arkadaştır.

BALIKESİR : Veli Dinç. (U. G. Bayii).

Bizi bir hayli yordunuz! ikinci sayıdan "75" mucmuada kayboldu. Şimdi bir tanesi elime geçse 5 lira vereceğim. Balıkesir'de bir çıkmaz içindeyiz. Vaziyeti arkadaşımız (Lisede) Erduran Korkut idare ediyor.

BAYBURT : Kemal Demirhan. (G. Bayii).

Demir gibi sağlam bir arkadaş.

BOZKIR : Şahin Yılmaz! (Saatçi).

Hususi mahiyette bir bayimiz. Dürüst temiz bir arkadaş.

BOLU : Kürk Berk. .

İki sene durdu. Sonra bir 10 L. gönderdi. İyi bir arkadaş olduğu söyleniyor.

BOLU : Zafer Kitabevi.

Haber yok!. Köroğlu'nun yurdunda, Köroğlu'nun ruhu yok!..

BİTLİS : Yılmaz Kitabevi.

Üç seneden sonra bir cevap: "Borcumuzun yarısını kabul ediyoruz, yeni sayıları da gönderin" gönderdik. Yeni sayılarla borcun yarısı geldi. Gerisi nerde?..

BİLECİK : Naili Gürer.

Ne mecmua geldi? Ne paralar!. Yazık!..

ÇANKIRI : Saim Kültürel. (Kitapçı).

Namuslu dürüst bir zat! Kendisini tanırız.

ÇANKIRI : H. Nergis. (Berber ve G. Bayii)

Gayretli bir bayii. Paranız kalmaz!..

ÇARŞAMBA : Doğruluk Kitabevi.

Doğruluk değil, Eğrilik kitabevi. Bu zat Al baba mı? Ali dayı mı? bir ,de gazete çıkarıyor Çarşambayı sel aldı! Bizim paraları da el aldı!

ÇORUM : Mehmet Şahinci. (G. Bayii).

Dikkatli, gayretli, alâkadar bir bayii. Bizden tam numara aldı.

ÇORUM : N. Atalay. (G. Bayii).

Atalay sizden cevap bekliyoruz. Şimdiye kadar bir defa olsun ses vermediniz.

ÇANAKKALE : H. Yılmaz. (G. Bayii).

Hiç cevap vermiyor. Çanakkale'ye toprağının yüzü suyu hörmetine gönderiyoruz...

DENİZLİ : Alâettin (Kitapçı).

Dürüst fakat alâkası gevşek.

DENİZLİ : Marmara Kitabevi.

Bu bayimiz bizi kendisi buldu. Serdengeçtinin Denizli'deki yayılışını kendisine borçluyuz Teşekkürlerimiz sonsuzdur!.. (Yalnız paralar zarfın içine koymasın) Selâmlar...

DEVREK : Fuat Can (G. Bayii).

İyidir.

ESKİŞEHİR : Güzel - İş Kitapevi. Ahmet Dilligül!..

Dürüst, çalışkan, gayretli bir bayimiz. Ha-

www.ulkunet.com

zaretle tavsiye olunur. Bizden tam not aldı.

ESKİŞEHİR : Kadir Parlatan. (G. Bayii).

Dükkânı işler bir yerde. İyi iş yapar. Paranız kalmaz!.. Biraz geciktirirsede korkmayınız. Kadir dürüsttür.

ELAZIĞ : Hüsnü Orakçı. (Kitapçı).

Temiz dürüst arkadaştır. İnanılır güvenilir. (Hüsnü bey! Mademki posta parası çok tutuyor, kâr az kalıyor, 10 lirayı geçmeyince göndermeyiniz!)

ELAZIĞ : Bingöl Kitabevi.

Bu da dürüst bir bayimizdir. Elâzığdan memnunuz!..

ERZİNCAN : R. Şevki Çalkavur.

Yaş ve boş! dürüsttür amma alâka yok!.

EĞİRDİR : Mustafa Kurtay. (G. Bayii).

Doğru ve dürüsttür.

EREĞLİ - KONYA : Münir Ergin (G. B.).

Vasıta ile gönderir. Zorca.

ELMALI : Ahmet Miliğ. (G. Bayii).

Dürüsttür.

EDİRNE : Hilmi Atakan. Meriç Kitabevi.

Cevap yok.

DEĞİRMİSAZ : Mustafa Güler. (G. Bayii).

Namuslu, çalışkandır.

DEVELİ : Ziya Ayan. (G. Bayii).

Biraz vurdumduymaz!.

DEVELİ : Durmuş Yavaş. (G. Bayii).

Adına ve soyadına uygun bir karakterde olduğuna oy birliği ile karar verildi.

DÜZCE : Mustafa Gül. (G. Bayii).

Ortada gülecek bir şey yok. İşler pek düzce değil! Cevap yok!..

DİYARBAKIR : Şevki Akarsu.

İlk sayıyı aldığı gibi (böyle dergiyi satmam.) diye iade etmişti. Bir daha göndermedik.

Anlaşılan bu su C.H.P. nin çukurlarına akıyor. Veyahut C.H.P. bunun boş yerini, çukurunu, kesesini dolduruyor.

ERZURUM : Hüseyin Öndünç : (U. G. B.).

Temiz, çalışkan, dürüst, mert bir bayimizdir. Hakkında, otursak bir kaside yazsak yeridir. İstanbul'da dahi söylenir. Darbımesel haline gelmiştir. "Hüseyin Öndünç gibi bayi olsa, mesele kalmaz!", "Bize Erzurum'daki Hüseyin gibi bayi lâzım!" v.s. diye. Namuslu iş yapmasıyla gazeteciler arasında dillere destan olmuştur. Sonsuz selâm ve saygılar.

ESKİŞEHİR : "Ses - Işık" Matbaası.

Bizim ilk sayılarımızın (belâlı) basıldığı yer. Bir arkadaş gibi karşılandık. İyi kabul gördük. Kolaylık gördük. Minnettarız... Amma sonradan adamlara bir şey oldu. D. P. den hemen C. H. P. geçtiler. Cephe değiştirdiler. Yüzlerini karşıya döndüler 182 liramız vardı, istedik. "Üstüne bir Kalabak suyu iç" dediler. Dükkanı kapattık hesaplar karıştı v.s. v.s. Hem kimsenin basamadığı mecmuayı biz bastık dediler. Böylece kaldı gitti. Şimdi de Bahattin "Şehir Kitabevi" diye bir dükkan açmış. Mektup yazmış! "Serdengeçti'den bize de gönder, biz dolandırıcı baylerden değiliz!" diyor. Siz dolandırıcı değilsiniz amma ben bir hayli şu hesabı tasfiye için etrafımızda bir hayli dolandım. yine de alamadım. Havalar şimdi soğuk. Yazın gelir bir Kalabâk suyu içerim. 182 liraya bir bardak su!.

GELİBOLU : Mehmet Güler. (G. Bayii).

Geç gönderir. Fakat muhakkak gelir.

G. ANTEP : Uğraş Kitabevi.

1 - 2 sayılarımızdan 125 dergiyi dolandırdı. Kimdir bu adam? Bulamadık, bilemedik! Bizi çok uğraştırdı. İsmine uygun! Bilenler varsa P. K. 353 Ankara adresine lütfen haber versinler!..

G. ANTEP : Bahri Gönenç. (Zafer Kitabevi).

Sizden fazlasiyle memnunuz. Selâm ve saygılar.

G. ANTEP : Mehmet Özergin.

Siz benden "100" adet istiyorsunuz. Halbuki bu kadarda Zafere gidiyor. Bu miktar fazladır. "50" adet göndereceğiz. Selâmlar.

G. ANTEP : Adnan Davullu.

Mektubunuzu aldık. Bilmemki bir şehirde 3 bayi olur mu? Selâm. Zafer peşin para gönderdi. Kendisine borçluyuz, kusura bakmayın.

İSTANBUL :

İstanbul'da umumi bir bayimiz yok. Çok müşkül durumdayız. Vaktiyle arkadaşlar vilâyetin karşısında, "Kâmil" diye bir adama vermişler. Bu adam bütün sayıları inkâr etti. Binlerce mecmuayı. Şimdi, Serdengeçtiyi İstanbul'da bulunan genç arkadaşlarımız dağıtıyor.

İstanbul ve Trakya için bir umum bayi arıyoruz.

İZMİR : Yavuz Kitabevi.

Çok namuslu, işinin sahibi bir zattır. Bizden tam numara almıştır. Sonsuz teşekkürler. Yalnız parayı "Akba Kitabevine göndermesin" rica ederiz.

İZMİR : Tağa Kitabevi.

Çalışkan, dürüst ve namuslu, Yavuz gibi. Selâm ve saygılar...

İZMİR - Karşıyaka : İhsan Özkınay. (Ülkü Kitabevi).

Her halde Karşıyaka'da az satıldığından alacak, muamelemiz seyrek. Alâka gevşek. Kendisi temiz arkadaştır.

İZMİR - Tilkilik : Abdurrahman Cerrahoğlu: (Kitapçı).

Müslüman dini bütün, hayırsever fevkalâde bir arkadaştır. Bize muhakkak mecmuaların parasından fazla para gönderir. Kendisinden ısrarla rica ettim. Gönderme dedim. "Zira benim önüm sonum belli değil! Bu gün mahkeme yarın hapishane... Kimbilir daha neler neler!.. Sonra ödiyemem. Biz, birgün gelip, her şeyin içinden ipliğe sorulacağına inanmış kimseleriz" dedim. Kâr etmedi!, 10 lira yerine, 15, 20 lira yerine 25 lira göndermeğe devam etti. Henüz yüzünü görmediğim bu sevgili dostun son mektubunu buraya dercetmeden geçemiyeceğim. Aynen:

"Muhterem Kardeşim Osman Bey:

Hâmili mektup ile size alelhesap "25" lira gönderiyorum. Sakın bu hususta hatırımıza birşey gelmesin. Şüphesiz benim geçim vasıtam kitap ve mecmua satmaktır. Fakat benim de bir ideali mvar: Dinim ve milletim: Ruhumun tam ma'kesi olan derginizin mümkün olsaydı maddi zararlarını paylaşırdık. En ufak (o, da karşılığı olmak üzere) değersiz bir iş için, siz zerre kadar mahçup olmayınız. Siz kardeşimin maddi, manevi her hususta daha âli olmanız, en önde gelen temennilerimdendir. Adı değmez değersiz şeyin, karşılığı ödenmezse şimdiden benden yana helâl olsun!..

Hak uğrunda haykıran, bütün hayatını hiçe sayan bir kardeşe yardım ulvi dinimin emirlerindendir. Allah daima muininiz olsun! İnsanın sizin gibi gayesi yalnız Allah için o'an muhterem bir kimsenin, parasını yiyen bayiler hesabına benim yüzüm kızarıyor. öyle bir zamandayız ki aldatmak, çarpmak, dolandırmak zekâ eseri sayılıyor. Hep bunlar bizi yaratan Ulu Tanrıyı tanımamaktan ileri geliyor. Allah sonumuzu hayırlı eylesin, âmin!

Sizinle şahsen tanışmayı ne kadar arzu ediyorum. Ne yazık ki yolum Ankara'ya düşmüyor.

Sizleri Allaha bırakır sevgilerle gözlerinizden öperim kardeşim.

Kardeşiniz

Abdurrahman Cerrahoğlu

Ne deyelim! İnsanlar var, dünyaya dört ayaklı geleceğine (Allah kusuruma bakmasın) iki ayaklı gelmiş!.

Herife itimad eder mecmua gönderirsin. 3 ay, 4 ay hatta bir sene geçer ses vermez. Rica ile borcunu hatırlatırsın Küfürle cevap verir. İnsanlar var işte böyle.. Borcu olmadığı halde para gönderir. Zaten dünya bu türlü kimselerin yüzü suyu hürmetine duruyor.

Resmigeçit burada, İzmirde iyilikle bitsin. Yerimiz yok! Gelecek sayılarda bu minval üzre aynen devam edeceğiz.

- T Ü R K İ Y E M -

Anam kucağında hamur pişirir.
Bacım köpük köpük sütü taşırır.
Bozkırlarda aluç dal dal yeşerir.
Bu gönlüm aşkınla sarhoş Türkiyem.
Türkiyem, Türkiyem bir hoş Türkiyem...
Çoban kaval çalar, koyunlar meler.
Dadaş tarla sürer, kız bulgur eler.
Her yerin hasreti gönlümü deler.
Bırakta aşkıyla yanam Türkiyem.
Türkiyem, Türkiyem anam Türkiyem...
Dağlarında pelit pelit yel kokar.
Yamaçlardan büklüm büklüm su akar.
Her yönünde binbir güzelliğin var.
Sevgime sevgiler katan Türkiyem.
Türkiyem, Türkiyem vatan Türkiyem!..
Gelin halay çeker kız türkü söyler.
Beşikte yavruyu ninniler eğler.
Hep böyle büyüdü kahraman beyler!
Tarihte yükselmiş canlı Türkiyem.
Türkiyem, Türkiyem şanlı Türkiyem!..
Dağların yücesi güzel AĞRIN var.
Korkusuz bekliyen odlu uğrun var!
Çelikten var olmuş MEHMET bağrın var!
Şehit kanı içmiş her taş TÜRKİYEM!
Dirhemine kurban bu baş TÜRKİYEM!..

Ali Rıza ÖZER

Dikkat! Dikkat!..

BAYİLERE : Eski sayıların parasını tasfiye etmiyen bayiler, ne diyelim, sizde gönderin paraları. Serdengeçti artık müessese haline geldi.

Her ay muntazaman çıkacak. Sonra yeni bir neşriyat serisine başladık. Kıymetli herkesi ilgilendiren kitaplar neşredeceğiz. Sizinle esaslı ve devamlı işler yapacağız. İşinizi düzgün tutun!

Bizim iyi bayilerimiz : Size bundan evvel "Türklüğün Perişan Hali" gönderildi. 15 gün evvel de "Bir Nesli Nasıl Mahvettiler" kitabının ilk forması.. Bu formalardan size, ne kadar Serdengeçti mecmuası satarsanız o kadar gönderdik. Piyasaya "9" sayı ile birlikte atacaktık olmadı. Mecmua gecikti, ilk formasını takdim ettiğimiz bu kitap davamızın ve Serdengeçti'nin ayrılmaz bir parçasıdır.

Aziz bayilerimiz : Her mecmua alana bu formadan muhakkak bir tane veriniz!.. Aman ihmal etmeyin.

Kitabın, formanın, ve 9 sayının parasını yekûn üzerinden % 20 tenzil ettikten sonra derhal gönderiniz! İadeler varsa "10" sayıya kadar kalsın!. Zira "10" sayıda matbaa da diziliyor.

"Türkçülüğün Esasları," "Bir Neslı Nasıl Mahvettiler?" kitabının ikinci forması, Serdengeçti'nin "10" sayısı, bunların hepsi matbaada... Bunların üçü de şu 15 - 20 gün içinde inşaallah elinizde olacak.. Artık işi intizama koyduk. Kadromuza yeni genç elemanlar aldık. Bu işlerin yürümesi sizin gayretinize bağlıdır. Selâm ve saygılar. Serdengeçti.

www.ulkunet.com

MİZAH SAYFAMIZ :

Gülünç Hakikatlar!

HİNDİ TÜRKİYE = TÜRKİYE HİNDİ

Malûm! Serdengeçti pek seyrek çıkıyor. Onun için Amerika'dan gelen baba hindiyi karşılıyamadık. Üzgünüz doğrusu. Dumanı üstünde bir hadise iken bu bapta neler yazılmazdı neler! Mamafi yine dökunmadan geçemiyeceğiz.

Efendim İngilizceden biraz çakanlar bilirler. İngilizce de Türkiye ile Hindi aynı kelime ile yazılır ve söylenir. "Turkey!" Bu hem hindi demek, hem Türkiye!.. küçük harfle yazılırsa hindi, büyükle yazılırsa Türkiye. Ya noktadan sonra satırbaşına düşersek hindi olduk gitti!. Amerika'lılar bir espiri (nükte, şaka) olsun diye Cumhurbaşkanına koca bir hindi gönderiyorlar.

İşin buraya kadar olan tarafı iyi, hoş, güzel! Bundan sonrası.. Hindinin gelişi. Türkiye'de karşılanışı.. Hem komik hem trajik... Bir kere şu bizim gazeteciler, şu Anadolu ajansımız!. Bütün gayretlerini bu nokta üzerine teksif ettiler. Gazeteler mumaileyhin geleceğini bir hafta evvel haber verdiler. Umumiyetle bir tekzip âleti olan Anadolu ajansı bu müthiş haberi teyid ediyor.

Baba hindi Türkiye'de kimseye nasip olmıyan bir merasimle karşılanıyor. Emrine hususi uçaklar tahsis olunuyor. İstanbul'daki merasim başka! Ankara'daki başka!.. Ankara'da derhal reisicumhur tarafından kabul olunuyor. Bu kabul merasiminde mutad olduğu üzre Hariciyeye mensup yüksek zavatta var!. Birlikte resimler çektiriliyor. Gazetelerde gördük! Kâfirin öyle bir kabarışı varki! Tıpkı bir fabrikatör gibi. Mr. Hindi, İngilizce'sini söyliyelim, Türkiye Türkiye'de Türklerden fazla rağbet görüyor. Dolar gibi...

Dünya bu! paranın olduğu yerden gelen hayvanlar bile insandan üstün tutuluyor. Paran yok mu hayvandan da aşağısın!

Vatandaşa açılmıyan kapılar, ardına kadar açılıyor. Kabuller! Merasimler. Bu mahlûkuasilin kabul olunmadığı bir B. M. Meclisi kaldı.

Kimbilir orada buyur denecek yer mi kalmadı. Malûmya meclis dar!..

Nedense Amerika'lılar bize her şeyin irisini gönderiyorlar! Missori zırhlısı ve bu hindi, gibi. Dört beş arkadaş bir araya gelmiş konuşuyorduk. Acaba diyorduk "buna mukabil bizimkiler ne gönderecek? Bizde öyle iri mallar yok!.. dostlardan biri güldü, ben gönderilecek şeyi buldum dedi.

Meselâ Halk Partisi tipinden C. H. P. li 3 - 5 kodaman (Pekervari) göndeririz. Böylece hem Amerikalı'ların hediyesine mukabele etmiş, hem de dostlarımıza Marşal Yardımından nasıl istifade ettiğimizi, Türkiye de demokrasinin azâmetini, bu demokrasi azmanlarını göstererek isbat etmiş oluruz!.

MUVAKKATLAR DÜNYASI

Sözüm ona bizim inkilâpçılar, hayat dünyadan ibarettir; her şeyin evveli, âhiri boştur; ruh yoktur, haşa Allah yoktur; Bu türlü fikirler inançlar hurafedir diye bir şey tutturdular.. Böylece kendilerine has bir muvakkatlar dünyası yarattılar. Hakikaten bu fikirlerinde samimi imişler!

Bakıyoruz: Bu adamların her işlerinde, her şeylerinde bir sathilik, bir muvakkatlik var!...

6 okun aslı:

Dostluklar muvakkat!

(Yalan ve câli).

Fikirleri muvakkat!.

(Terakki ediyorum diye her devre uyarlar, her şekle girerler!...

Sözleri muvakkat!.

(Merdivenin dibinde başka, ortasında başka, başında başka, konuşurlar!).

Zevkleri muvakkat!

(Akşam başlar, sabaha biter).

Eserleri muvakkat!

(20 senede koktular! Kokuttular!.).

Kabirleri muvakkat!..

?!.

Daimi olan bir şeyleri var! Menfaat, makam, sandalya!..

YILBAŞI

Biz de gavurlar gibi kışın ortasında bir yılbaşı demiş, tutturmuşuz!.. Bu adet Hiristiyanlığa putperes Roma devrinden geçme bir adet!.. Ordan da bize geçti. "Noel Baba!" diye bunak bir herif! Kırkından sonra azmış zanparalar gibi kapı dururken bacadan iner! Çocuklara hediyeler getirir. Çamlar dikilir. Çamlar devrilir. Herkes o gece aklını, parasını, birçokları namusunu bile kaybeder!.. Asrilik bu! Borumu!.. Öyle ucuza malolmaz!

Balıkesir'den genç bir liseli arkadaşımız (Erduran Korkut) yazıyordu: Malûmya, yılbaşı bu sene aynı zamanda Hz. Muhammed'in doğum gününe raslamıştı.

Arkadaş o gece camiye gitmek için evinden çıkar. Yolda iki bayana raslar. Geçerken kulak misafiri olur. Bu bayanciklardan biri yanındakine:

— A kardeş, Muhammed de doğacak bu günümü buldu bilmem ki! Bilirsin babam müteassıp!.. "Bu gece Peygamberimizin doğum gecesi, ben seni baloya falan bırakmam demesin mi?.. Mamafi bir yolunu bulup kaçacağım" demiş!.

İşte böyle, bütün dünyanın huzurunda hörmetle eğildiği, büyük Peygambere, Noel Babayı tercih edenler, bu zihniyeti getirenler, gençliği bu hale düşürenler. bunlar!. Bunlar...

PEŞTEMAL ve HAMAM!..

Eski bakan Yücel seçimler yaklaştıkca faaliyetini artırmıya başladı. Giresunda çıkan "İleri" gazetesinin yazdığına göre bay Ali memleketi olan "Görele" de halka 60 peştemal dağıtmış!..

Bu hadiseden bir müddet sonra, eski başyazar F. Rıfkı'nın Cumhuriyet gazetesinde eski bakanı gençliğe karşı müdafaa eden bir yazısı çıktı!. F. Rıfkı bu yazısında. "H. Âli Yücel'de benim kadar Türkçü ve Türkçe'cidir" diyor. Zaten bunun aksini iddia edecek kimse yok!..

Ha Hasan Âli Yücel, ha F. Fıfkı Atay!.. İkiside aynı fabrikanın malı. Mademki F. Rıfkı kendisini aşkla destekliyor, arka çıkıyor, Bay Yücel'in yerinde ben olsam, O peştemalları derler toplar İstanbul'da F. Rıfkı ile bir hamam açar işletirdim. Peştemallarla rey toplıyacağıma müşteri toplardım.

İşin alay tarafını bir tarafa bırakalım. F. Rıfkı "inkilâpçı gençlik imzalı anonim mektuba" başlıklı yazısında koca bir çam deviriyor. Devirdiği çamın altında kendisi kalıyor, farkında değil!.. Rezalet! Hatta cinayet!.. Aynen alıyorum.

"Ben 1934 te Moskova'ya gidip de yıllarca yüzümüze gülen dostlarımızdan "Anadolu gelecek harplerde Rusya için ya bir sed, yahut bir sıçrama yeri vazifesi görecektir. öyle veya böyle olacağına bizi ne dostluklar, ne andlaşmalar inandıramaz! Ancak rejim birliği olursa, biz size güvenebiliriz! Sözlerini duyunca, bu günkü tehlikeyi ta o zaman sezmiştim," F. Rıfkı devam ediyor: İşte onun için, üçüncü enternasyonala iştirak eden her Türkün vatan haini oluduğuna, O zamandan kâni olmuştum." diyor.

Ey F. Rıfkı şimdi sana soruyorum!. Soruyoruz!.. Mademki bolşevikler o zaman sana açıkca böyle dediler! Madem ki Rusların niyetini o zaman anlamıştın! Moskova dönüşünde ne diye bundan bahsetmedin? "Yeni Rusya" adındaki Moskova'ya kasideler yazan o eserin ne?!..

Hakikati milletin gözünden neden sakladın? Bunu neden ve kimin için yaptın? Daha düne kadar "Ulus" ta yazdığın bir baş makalede "Stalin ve İnönü başımızdadır" diyen sen değil miydin!.. Sen ve senin gibiler 30 senedir, hariçte ve dahilde millet aleyhinde ceryan eden bütün hadiseleri örtbas ettiniz. Köşelerinize kaçıruldunuz! Masalarınıza oturdunuz!. Onuncu yıl marşlarıyla, şeflere yazdığınız kasidelerle, meclislerde kopardığınız alkışlarla Milleti sağır ettiniz! Şaşkına döndürdünüz! Bu millet ne çilekeş, ne hoş görücü bir millettir ki halâ size söz,, yazı hakkı veriyor ve halâ siz bu milletin ve killiğini yapıyorsunuz!..

www.ulkunet.com

SERDENGEÇTİ

Türkiyenin En Cesur, En Ateşli Mücadele Dergisi

ÖZÜ BİR - SÖZÜ BİR - YÜZÜ BİR

Arkadaş! Kötü niyetlere, şer kuvvetlere karşı mukaddes bir cihad açanların, bu yolda pervasızca yürümiye yemin edenlerin, safına, Serdengeçtiler kafilesine sen de katıl.

SERDENGEÇTİ NEŞRİYATI:

Türklüğün Perişan Hali!.

Bu günkü Türklüğün perişan halini, bilhassa Türkiye haricindeki Türklerin, Kızıl zorbaların sultası altında inim inim inliyen ırkdaş ve dindaşlarımızın acıklı halini, en hisli en içli bir ifade ile anlatan bu kitap bitmek üzeredir. Müslümanların derdini kendine dert edinen her müslüman Türke sıcak göz yaşları döktürecek olan bu kitabı muhakkak okuyunuz. Serdengeçti'nin satıldığı bütün bayilerde bulunur. Fiyatı 100 kr. dur. **P. K. 353 Ankara** adresine 80 kr. posta pulu yollıyanların adresine doğrudan doğruya gönderilir.

Bir Nesli Nasıl Mahvettiler ?.

Ruhlarda, kafalarda fırtınalar koparacak bir eser!.. Çiğnenen vicdanların yıkılan imanların, mahşeri... Neslimizin Faciası... Allahsızlık!.. Korkunç ve sonsuz boşluk!.. Hiç ve piç felsefesiyle. Perişan edilen genç insanların serencâmı. Kansız cinayetlerin Faillerini gösteren bu kitabın ilk forması çıktı.. Muhakkak amma muhakkak okuyunuz!.. Elden ele dolaştırınız!.. En uzak yerlere kadar ulaştırınız. Bütün bayilerde satılır. Fiatı 20 kuruştur. P. K. 353. Ankara adresinden de istiyebilirsiniz!..

İkinci forma, da çıkmak üzeredir.

Türkçülüğün Esasları

Büyük mütefekkir ve filozofumuz Ziya Gökalp'ın bu en mühim eseri... Türkçülüğün, milliyetçiliğin ana kitabı!.. Yıllardır sabırsızlıkla beklediğimiz, her yerde aranan, sorulan fakat bir türlü bulunamıyan kitap!..

Büyük müjdeyi verelim : **"TÜRKÇÜLÜĞÜN ESASLARI"**! çıkıyor.

Dâvamızın felsefesini, ilmini yapan bu kitabı bütün münevver Türk gençliği okumalı, okutmalı yaymalıdır. Büyük fedakârlıklar, türlü mahrumiyetlere katlanarak, borç para alarak, giriştiğimiz bu ve buna benzer hayırlı teşebbüslerimizde, okuyucularımızın ve bilhassa aynı davanın yolcuları olan genç arkadaşlarımızın bizi desteklemesini dileriz.

Türkçülüğün Esasları : Yakında çıkıyor. Böyle bir kitabın çıkar çıkmaz biteceği tabiidir. Onun için siparişlerinizi şimdiden yapınız. Asgari fiatı koyduk. 150 kuruştur. Bize 120 kr. luk posta pulu yollıyanlara taahhütlü olarak gönderilir. Posta masrafı bize aittir. Acale ediniz. Şu adresten isteyiniz. P. K. 353 - Ankara.

*

Dikkat! Dikkat!.. Bazıları biz Serdengeçtinin arkadaşıyız, beraber çalışıyoruz diye şuradan buradan para almışlar, abone kaydetmişler. Aman! Aman! Aman! üç defa aman! Katiyen hiç bir kimse bizim namımıza para almıya abone kaydetmiye salâhiyetli değildir.

Serdengeçti'nin Eski Sayıları

Yığın yığın mektuplar alıyoruz. Serdengeçtinin eski sayılarını istiyorlar: Bizde hangi sayıların olup olmadığını gösteren listeyi takdim ediyoruz:

Sayı 1	Birinci başılış	kalmamıştır.
"	İkinci "	"
"	Üçüncü "	"
Sayı 2.	Birinci basılış	"
Sayı 3.	Birinci basılış	Bu sayımızdan bir miktar var
Sayı 4.	Birinci basılış	kalmamıştır.
Sayı 5.	Birinci basılış	"
Sayı 4-5	İkisi bir adara tekrar basılmıştır.	
Sayı 6.	Birinci basılış	kalmamıştır.
Sayı 7.	Birinci basılış	"
Sayı 8.	Bu sayımızdan bir miktar var.	

Mevcut, eski sayılarımızdan tedarik etmek istiyenler doğrudan doğruya 30 kr. posta pulu ile **P. K. 353 Ankara** adresine müracaat etsinler. Ankara'da bulunan okuyucularımız eski sayıları Yeni sinema yanında **Ali Tümen gişesinden**, İstanbul'dakiler, **Köprüde Kadıköy iskelesindeki (Kemal, Güzel kitabevinden)**, İzmir'de bulunanlar, **Yavuz** ve **Abdurrahman Cerrahoğlu (Tilkilik) kitabevinden** tedarik edebilirler...

Diğer vilâyet ve kazalardaki okuyucu ve bayilerimiz adresimizden istedikleri takdirde kendi adreslerine derhal gönderilir.

KÜKREYİŞ	GÜNDÖNÜMÜ	LİMAN	GİZLİ BİR SES DEDİ Kİ	HAYAT ŞİİRLERİ
Şiirler	Şiirler	Şiirler	Şiirler	
Selâhattin Ertürk	Mehmet Çakırtaş	Halil SOYUER	M. Salt Çekmegil	Nurettin Özdemir

Gelecek sayımızda dostların bu kitapları üzerinde duracak örnekler vereceğiz.

ABONE ŞARTLARI :

6 Sayısı 150 Kuruş
12 " 300 "

Yabancı Memleketler için

6 Sayısı 200 Kuruş
12 " 400 "

Sahibi ve Müessese Müdürü
OSMAN YÜKSEL

Neşriyat Müdürü
MEHMET ALTINSOY

Mecmuamızın İstanbul cephesini Erdoğan OKÇU İdare Etmektedir

Muhabere ve Havale adresi :
P. K. 353 - ANKARA

İDAREHANE :
Turan Mah. Cingöz Sokağı No. 15/17
ANKARA

Mektup ve Havaleleri İdarehaneye değil P. K. 353 - Ankara'ya gönderilmesi rica olunur.

Türkiye Matbaacılık ve Gazetecilik A. O. - Yeni Matbaa, Ankara

Fiyatı : 30 Kuruş

www.ulkunet.com